

ಜರಿಶುದ್ಧ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದು

(2 ನಮುವೇಲ 6; 7; 1 ಶ್ರೋವರ್ಕಾಲಪೃಶ್ನಾಂತ 13:15-17; 22; 28)

ಮೋಹಿಯು ಉಲಯುತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯನ ಹೊದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ, ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ನಿಂತು ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಡ, “ನಿನ್ನ ಕಾಳನ ಕೆರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕು; ನಿಂತು ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಹಲಿಶುದ್ಧ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು” (ಬಿಂಬಾಳಕಾಂತ 3:5). ಈ ದಿವನ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಒಷ್ಣಾಗಿ ಬರುವಾಗ, ನಾವು ಹಲಿಶುದ್ಧವಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆತನ ನಿಸ್ನಾಧಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಬರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೋ, ಅಥವಾ ಇದು ನಾಧಾರಣ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಗ್ಗಾರವದಿಂದ ಬರುತ್ತೇವೋ?

ದೇವರು ಯಾರು, ಆತನು ಎಂಥವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿನುವದಕ್ಕೆ ಆರಾಧನೆಯು ಅತಿ ಹ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ತ್ರಿತ್ಯಾಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಕೇವಲ ನಮೋಳಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಇದು ನವರಾತ್ರಿನ ಪೂರ್ತಿಪ್ರವನ್ನು ಆತನ ಬಲವನ್ನು ಒಷ್ಣಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ದಿವನಗಳಲ್ಲ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹೊದು ಬದಲಾವಣೆ ಅವಶ್ಯಾಬಿದೆ - ನಾವು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಸ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ! ನಾವು ನಿರ್ಲಾಂತರಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ನಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ತೊಳಿಲನಲ್ಲ ನಮಗೆ ಹ್ರೋತಸ್ಯಾಹ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಭ್ಯರ್ಥಿತವಾದ, ಉಲ್ಲಾಸದ, ನಾಯಕರುಗಳ ಅವಶ್ಯಾಬಿದೆ. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನಂಧಿಸುವಾಗ, ನಾವು ಹಲಿಶುದ್ಧ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ನಾಲ್ಕಿನಿಂತೊಳ್ಳು ಬೇಕಿದೆ!

2 ನಮುವೇಲ 6; 7 (1 ಶ್ರೋವರ್ಕಾಲಪೃಶ್ನಾಂತದ ನಂಬಿಂದ ಹಷಟ್ ಭಾಗ) ದೇವರ ನಿಸ್ನಾಧಿಗೆ ಬರುವುದು ಶೋಭಾಯ ಮಾನವಾದನ್ನು ಎಂಬ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದ, ದಾಖಿಲದನಿಗೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಾಬಿತ್ತಾಗಿ, ಅತ್ಯೇ ಅವಶ್ಯ ನಮಗೂ ಇದೆ.

ದಾಖಿಲದ ಅಷ್ಟಕೆಯ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವದರಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲನು ನೆರುಳಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಮೂರತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬಂಕ್ಯಾಗೆ ನಡೆಸಿದ್ದನು, ಯೆರಾಸಲೇಮಿನಲ್ಲ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ನಾಯಕ ವಾದ, ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿದ ಅಧಿಕೃತರನೆಂದು ತೊಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದು ಕೇವಲ ಹೀಗಳೇ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಬಂಕ್ಯಾಗೆ ನಡೆಸಿದ್ದನು; ಈಗ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಂಧಾನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದನು. ಆತನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದರೂ - ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಲಾಯವ ಅವಶ್ಯಾಬಿತು.

“ಹಲಿಶುದ್ಧವಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದು” ಹೇಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ 2 ನಮುವೇಲ 6; 7 ಮತ್ತು 1 ಶ್ರೋವರ್ಕಾಲ ಪೃಶ್ನಾಂತ 13-17ರ ಮಾಲಕ ಹಾದು ಹೊಳೇಂಣ.

ಅರಾಥನೆ ನಂಜಣಿರವಾಡ ಹೃಪಣಾರ

(2 ನಮುವೇಲ 6:1-11; 1 ಪ್ರಾರ್ಥಕಾಲಪ್ರಾರ್ಥ 13:1-14)

ದಾಖಿದನು ಯೆರಾನಲೇಮವನ್ನು ವಶಹಡಿಸಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಹೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಂಜಳಾಷವನ್ನು ಯೆರಾನಲೇಬಿಗೆ ತರಲು ತೀರ್ಥಾನ ಮಾಡಿದನು. ಯೆರಾನಲೇಮನ್ನು “ದಾಖಿದ ನಗರವನ್ನಾಗಿ” ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ದೇವರ ನಗರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದೇ ಅವನ ಪ್ರಥಮ ಆಧ್ಯತ್ಮಯಾಗಿತ್ತು. ದೇವರನ್ನೇ ದೇಶದ ಕೇಂದ್ರ ವೈಕ್ರಿಯಾನ್ವಿತ ಮಾಡುವದು ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

“ಇನ್ನಾಯೇಲ್ ನಮನ್ತ ನಮುಹಾಹದವಲಿಗೆ - ಸಿಮ್ಮೆ ನಮ್ಮೆತಿಯೂ ನಮ್ಮೆ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನ ಜಿತ್ತಪ್ರೋ ಇರುವದಾದರೆ ... ಹೊಲನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮೆ ದೇವ ಮಂಜಳಾಷವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಅಂದನು” (1 ಪ್ರಾರ್ಥಕಾಲಪ್ರಾರ್ಥ 13:2, 3). ಇದೇ ಹೊದಲನೇಯ ನಾಲ “ನಮ್ಮೆ ದೇವರ ಮಂಜಳಾಷ” ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದಲಂದ ನಮ್ಮೆ ಹರ್ಯಾತ್ಮಮಂಡಳಿ, ಮಂಜಳಾಷದ ಕುಲತ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ನಮಾಜಾರವನ್ನು ತುಮವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು.

ಸೀನಾಯಿ ಹರವತದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯು ದಾಜ್ಞೀಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲ, ದೇವರ ಆರಾಥನೆಗೆ ನಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಅದೇಶವನ್ನು ನಹ ಹಡೆದನು. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಂಜಳಾಷಪ್ರ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಹಿಂತೋಳಹಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಂಜಳಾಷವನ್ನು ಜಿಸ್ತುದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳಿಷ್ಟವು: ದಾಜ್ಞೀಯ ಎರಡು ಕಲ್ಲನ ಹಲಗೆಗಳು, ಮನ್ಯ ಇಟ್ಟದ ಜಿಸ್ತುದ ಹಾತೆ, ಹಾಗೂ ಆರೋಣನ ಜಿಗುಲಿದ ಕೋಳು ಅದರ ಮುಜ್ಜೀಷವನ್ನು ಜಿಸ್ತುನಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ “ಕೃಹಾನನ್”¹ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಕೃಹಾನನದ ಎರಡೂ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇರಾಜಯರ್² ಎರಡು ಬಂಗಾರದ ಅಕಾರಗಳನ್ನು ನಕಾಸಿ ಕೆಲನದಿಂದ ಮಾಡಿನಬೇಕು, ಕೃಹಾನನದ ಒಂದೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೇರಾಜಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃಹಾನನಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿನಬೇಕು. ಆ ಕೇರಾಜಗಳ ಮೇಲಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಜಾಬುವಂತೆಯೂ, ಕೃಹಾನನವನ್ನು ಮುಜ್ಜೀಷವಂತೆಯೂ ಇರಬೇಕು ಅವುಗಳ ಮುಲಗಳು ಎದುರುಬದುರಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಮಂಜಳಾಷದ ಬಗ್ಗೆ ಇಸ್ತುಂದು ವಿವರವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು: ಅದರ ಕೆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಬಳಿಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಆ ಮಂಜಳಾಷವನ್ನು ಹೊರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಸ್ತುದಿಂದ ಹೊಂದಿಸಿರುವ ಮರದ ಕೋಳುಗಳನ್ನು ನಹ ಮಾಡಿಸಿರಬೇಕು.³

ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅದರ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಳದ ಅತಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ನ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜಳಾಷವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಾಲ ಮಹಾ ಯಾಜಕನು ಶ್ರತಿಷ್ಠೇಯ ದಿನದಲ್ಲಿ⁴ ಮಾತ್ರ ಭೇಣ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಬೇಲೆ ಯಾರೂ ನಹ ಮಂಜಳಾಷವನ್ನು ನೋಡಬಾರದಿತ್ತು, ಯಾಜಕನೂ ನಹ ಮುಟ್ಟಬಾರದಿತ್ತು, ಗುಡಾರವನ್ನು ನಾಗಿನುವ ನಮಯ ಬಂದಾಗ (ಲೋಹಿಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ನೇಲಿದ) ಕೇಹಾನ್ನರ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತ್ರ ಹೊರುವ ಕೋಳನ ನಹಾಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಭುಜದ⁵ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ನಾಗಿನಬೇ ಕಿತ್ತು ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 4:15ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

ದಂಡುಹೊರಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರೋಣನೂ ಅವನ ಮಕ್ಕಳ ದೇವನ್ಯಾನದ ಏಲ್ಲಾ ನಾಮಾನಗಳನ್ನು ಮುಜ್ಜಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದನಂತರ ಕೇಹಾನ್ಯಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರುವದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಇವರು ದೇವನ್ಯಾನದ ನಾಮಾನಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು: ಮುಜ್ಜಿದರೆ ನತ್ತುರು

ಇದೇ ಅರ್ಥಾಯಿದ ಚಜನ್ 20ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: “ಕೆಹಾತ್ಯರೇ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಆ ಹಲಿಶುದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಾರದು; ನೋಡಿದರೆ ಸತ್ಯಾರು,” “ಸತ್ಯಾರು” ಅಥವಾ “ಅವರು ಸಾಯಂವರು” ಅನ್ನವರಂಥ ಪದವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತುಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ದೇವರಶನದ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟದ್ದ ಹಿಂತೋಪಕರಣಗಳ ವಸ್ತುಗಳು, ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಶ್ರವಣವಾದ “ಹಲಿಶುದ್ದ ಭಾಬಿ” ಇದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆ. ಇದರಲ್ಲ ಅತಿ ಹಲಿಶುದ್ದವಾದದ್ದು ದೇವರ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಮಂಜಾಳ.

ಹಲಿಶುದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೇ ಆಗುವ ಸಂಪರ್ಕವು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲ, ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯ ಸಹ ಈ ಲಂತಿ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಡುವ ಸಂದರ್ಭವು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಮಂಜಾಳದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲಿಗೆ ಇದೇ ಹಲಿಸ್ತಿತ ಉಂಬಾಯಿತು.

ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲಿಗಾನ್ ದೇಶವನ್ನು ತಲುಹಿಡಿದರು, ಶಿಲೋಪದಲ್ಲಿ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಮಂಜಾಳವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲ್ಯರ ಭಟರುಗಳು ಮಂಜಾಳಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು (1 ನಮುವೇಲ 4:4). ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯಿದ್ದ ಮಾಡಿದರು, ನುಷಾರು ನಾಲ್ಕು ನಾಬಿರ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲ್ಯರ ಮರಣಹೊಂದಿದರು (1 ನಮುವೇಲ 4:2). ಅನಂತರ ಒಂದು ವೇಳೆ, “ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಲ್ಲ - ಇದ್ದಂಥ - ದೇವರ್” ಮಂಜಾಳವನ್ನು ಯಿದ್ದ ಭಾಬಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೊಳಿದರೆ, ಅವಲಿಗೆ ಈಭಾಗಾನ್ತ್ವದೆ ಎಂದು ನೆನಸಿದರು. ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲ್ಯರ ಈ ಮನೋಭಾವವು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಲ್ಲ. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಯಿದ್ದದಲ್ಲ ಮಹಾ ಸಂಹಾರಪುಂಬಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ನಾಬಿರ ಕಾಲಾಂತರಗಳು ಮಾಡಿದರು, ದೇವರ ಮಂಜಾಳವು ವೈಲಿಗಳಾದ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯರ ವರ್ಣವಾಯಿತು (1 ನಮುವೇಲ 4:10, 11).

ದೇವರ ಮಂಜಾಳವು ಏಷ ತಿಂಗಳಿಗಳ ಕಾಲ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯರ ಬಜಯಿತ್ತು. ಅವಲಿಗೆ ಅದಲಿಂದ ಯಾವ ಶ್ರಯೋಜನವೂ ಉಂಬಾಗಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವಲಿಗೆ ದುಷ್ಪಾಂಬಾಯಿತು. ಅವರ ಬಿಗ್ರಹಗಳ ನಾಶವಾದವು. ಅವಲಿಗೆ ಗಡ್ಡೆ ರೋಗವು.⁶ ಇಆಗಳಿಂದ ಭಾದೆಯು ಉಂಬಾಯಿತು. ಮಂಜಾಳವನ್ನು (ಬಂಗಾರದ ಬಹುಮಾನ ನಹಿತವಾಗಿ) ಬಂಡಿಯ ಮೇಲಷ್ಟು (“ಹೊನ ಬಂಡಿ ಗಮನಿಸಿ”)⁷ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯರ ಕಣಿ ಹೇಳುವವರು ಆಲೋಚನೆ ನೀಡಿ ದರು (1 ನಮುವೇಲ 6:7, 8).

ಮಂಜಾಳವನ್ನು ಹಂತಗಳ ಹೊತ್ತುಹೊಂಡು, ಯಾದಾಯಿದ ಹತ್ತಿರಬಿಡ್ಡ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲ್ಯರ ಹಟ್ಟಣವಾದ್ದು ಬೇರೆಷ್ಟೆಮಣಿಗೆ ಬಂದು ಸಿಂತಪು. ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲ್ಯರ ಮಂಜಾಳವನ್ನು ನೋಡಿ ನಂತೋಳಷಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅದು ಹಲಿಶುದ್ದವಾದ ಭಾಬಿಯಲ್ಲ ಇದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಗೌರಬಿನದೆ ಕರೆನ ಮಂಜಾಳದಲ್ಲಿ ಇಂತಿ ನೋಡಿದ್ದಲಿಂದ ಅವರಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಸತ್ಯರು!⁸ (1 ನಮುವೇಲ 6:19). ಇದಲಿಂದ ಭಯನೊಂಡಪರಾದ ಬೇರೆಷ್ಟೆಮಿಷಿನವರು ಮಂಜಾಳವನ್ನು ಹದಿನ್ಯೇದು ಮೈಲುಗಳ ದೂರಬಿದ್ದ ಕಿರ್ಯಾತ್ಯಾಲೀಬಿಗೆ ನಾಗೋಳಿಸಿದರು (1 ನಮುವೇಲ 7:1).

ದೇವರ ಮಂಜಾಳವು ನಮುವೇಲನ ಅಂತ್ಯದ ನೇರಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ನೋಲನ ಆಡಳಿತ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ದಾಖಿಲನ ಶ್ರಾರಂಭಿಕ ಆಡಳಿತ ಸಮಯದವರೆಗೂ, ಎಟ್ಟತ್ತು ವರ್ಣಗಳ ಕಾಲ,⁹ ದಾಖಿಲಿನಿಂದ ತುಂಜ ನೆಲಸಿತು. “ಆಗ ದಾಖಿಲನ ನೋಲನ ದಿವಸದಲ್ಲ ನಾವು ಅನ್ವೇಷಿಸಿಲಾಗಿದ ಮಂಜಾಳವನ್ನು ಹಿಂದೆತೆಗೆದುಹೊಂಡು ಬರೇಳಣ ಎಂದನು.”

ಅನಂತರ ದಾಖಿಲನ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾಲ್ಯ ಮೂವತ್ತು ನಾಬಿರ ಮಂದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೈಸಿಕರಣನ್ನು ಆಳಿಸಿಹೊಂಡು ದೇವರ ಮಂಜಾಳವನ್ನು ತರುವರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ನಹಿತ ಯೆಹೋದದೇಶದ ಬಾಳಾ ಎಂಬಳ್ಳಿಗೆ (ಕಿರ್ಯಾತ್ಯಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು)¹⁰

ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಂಜುಷ್ಪತಿ ದೇವಸಾಮಿಂದ ಅಂದರೆ ಕೆರಳಯರ ನಡುವೆ ಅಸೀನಸಾಗಿರುವ ಸೇನಾಥೀಶ್ವರನಾದ ಕರ್ತನ ನಾಮದಿಂದ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧವಾದದ್ವೈ (2 ನಮುವೇಲ 6:1, 2).

2 ನಮುವೇಲ 6:3, “ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲರುವ ಅಜ್ಞಾನಾದಾಬನ ಮನೆಯಂದ ಹೊರಗೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಹೊನ ಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ವೀಲಸಿದರು.” “ಹೊಸಬಂಡಿ”? ಯಾಕೆ ಅವರು ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊಸಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು?¹² ಇದೇ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಇನ್ನೂಯೇಲ್ಲಾಗೆ ತರಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರಾದರು ಹೇಣಿದ್ದ ರೋ?¹³ ಅಥವಾ ಭಾರವಾದದ್ವಾನ್ನು ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರಾದರು ತ್ವಯೋರ ಚಾಡಿದ್ದರೋ? ದಾಖಿದ ಮತ್ತು ಇರತರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋಽಿದ್ದರು. ಕೆಲಾರ್ಯು ಮಾತ್ರ ಕೋಲುಗೆಂತ ನಹಾಯಿದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೋಂಡು ಬರಬೇಕಿದ್ದ ಬಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಗ್ರಹಿಸಲಾಲ್ಲವೋ? ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಬಹು ಫೋರೆ ವಾಗಿತ್ತು.

“ಉಜ್ಜಿನೂ, ಅಹಿಯೋವನೂ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಹೊಡಿದರು.” ಎಂದು ಕಥೆಯು ಮಂದುವಲಿಯತ್ತುದೇ¹⁴ (2 ನಮುವೇಲ 6:3ಇ).

ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನಾದಾಬನ ಮನೆಯಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಮಂಜೂಷದ ಮುಂದೆ ಅಹಿಯೋವನು ಹೋಣುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾಖಿದನೂ ಎಲ್ಲ ಇನ್ನೂಯೇಲ್ಪರೂ ತಿಷ್ಣಲಿ, ಸ್ವರಮಂಡಲ, ದಮ್ಮಡಿ, ರುಲ್ಲಲಿ, ತಾಳ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂಜಾನ ಸ್ತೋತ್ರಂದ ಗೀರೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಣದರು (2 ನಮುವೇಲ 6:4, 5).

ಬಂಡಿಯ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಏರಡು ಜರ್ಕದ ವಾಹನವಾಗಿತ್ತು ಅದು ಸ್ಥಿರವಾದ ವಾಹನ ವಾಗಿರಣಲ್ಲ, ಈ ಜಿತುವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಹಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು¹⁵ ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ, ಇಟ್ಟು ಎತ್ತುಗಳ ನಹಾಯಿದಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿದಿಂದ ಇಂಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಹಿಯೋವನು ಬಂಡಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿ ಇದ್ದನು. ಎಲ್ಲವೂ ನಲಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಉಜ್ಜಿನು ಅದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾಖಿದನು ಅವನ ಮೂವತ್ತು ನಾವಿರ ಜನರು ಅದರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿಯುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ಅಭವಣನುತ್ತಾ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಲಿನುತ್ತಾ ಮುಂದುವಲಿದಿದ್ದರು. ಇದು ಬಹಳ ನಂತೋಣಿದ ಆಚರಣೆಯಾಗಿತ್ತು! ಅದರೆ ಇದು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಲಯಾಗಿತ್ತೋ? ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತೋ!

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಗೆ, ಸಂಭ್ರಮವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಿತಗೊಂಡಿತು. ಆ ಬಂಡಿಯ ನಾಕೋ ನನ ಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗೆ¹⁶ ಎತ್ತುಗಳ ಮುಗ್ಗೆಲಿಸಿ ಮಂಜೂಷವು ಜಾಲ ಜೀಳುವ ಪಲಹಿತಿಗೆ ಬಂತು.

... ಉಜ್ಜಿನ ಕೃಜಾಚಿ ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಕಿಡಿದನು. ಆಗ ಕರ್ತನ ಉಜ್ಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೋಣಗೊಂಡು ಈ ತಪ್ಪಿನ ನಲವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹತ ಮಾಡಿದನು; ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಂಜೂಷದ ಬಾಜಯಲ್ಲ ನತ್ತನು (2 ನಮುವೇಲ 6:6, 7).

ನಾನು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜಿನ ಬಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದೆಂದು ಕೇಳೆದುದ್ದನ್ನು ಯಾವನಸ್ಥಲಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಆಳ್ಳಯುವಷಟ್ಟರು. ದೇವರು ಮಂಜೂಷ ಜಿಡ್ದು ಮುಲಿದು ಹೋಗಿದಂತೆ ಅವನು ಈ ಕಾಯಾಚನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದರೆ “ಯಾಕೆ ದೇವರ ಉಜ್ಜಿನನ್ನು ಕೊಂಡನು?” ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯಬಯಸಿದರು. “ದೇವರ

ಕೇ ತತ್ತ್ವಭದ್ರ ನಾಗ್ಯಯ ತೆಹೀನ ಬಗ್ಗೆ!”¹⁷ ನನ್ನ ಬಿದ್ಯುಥಿಗಳ ತತ್ತ್ವಯನ್ನು ಕೇಳಬದರಲ್ಲ ಹೊದಗಿಗೊಗಗಾ, ಅಥವಾ ಕಡೆಯವರಾಗಲ ಆಗಿರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರು ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದ ಪುತ್ತತದಲ್ಲ ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ? ಕೊತ್ತರು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಜಿನ್ನದ ಕೋಲುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು, ಇವರು ದೇವತ್ವಾನರು, “ನಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಘಟ್ಟಭಾರದು; ಘಟ್ಟದರೆ ನತ್ತಾರು” (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 4:15; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ಉಜ್ಜಿನಿ ಬಿಷಯವು ನಮಗೆ ದಿರ್ಘಮೇಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಿನಿ ಇರುವನು. ನಾವು ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಒಳ್ಳಿಯ ಉದ್ದೇಶಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ದೇವರು ನಾವು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾರೂ ನಹ ಉಜ್ಜಿನಿ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನಾಗಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಾಗಲ ತತ್ತ್ವಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅದಾಗ್ಯ ಅವನ ಮರಣವು ತಜ್ಜಾದ - ಕಲ್ಪನಂತೆ ಅವಲಿಸಿತು.

ಕೇ ಅಪತ್ತಿನ ಹಲ್ಮಿಡಿಯಲ್ಲ ದಾಖಿಲದನು, ತನ್ನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ದೇವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳಿಯಲು ಶ್ರಯಿತಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆರಾಧನೆಯ ಸಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಅಪರಾದವೇ ಎಂದು ದೇವರು ನೆನಹಿಸಿದನು. ಆರಾಧನೆ ಬಿಷಯವು ಅವಲಗೆ (ಮತ್ತು ನಮಗೂ) ಗಂಭೀರವಾದ ಕಾರ್ಯಾಭಾರವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಬಿಂಗಿ ನಾಪುಗಳ ನಮ್ಮ ಸಿಯಮದಂತೆ ಬಾರದೆ, ದೇವರ ಸಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅತನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ, ಅತಿ ಗೌರವದಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾಣ ತಗ್ಗಿಸುವಿಕೆಯಂದಲೂ ಬರುವವರಾಗಿರಬೇಕು.¹⁸

ದಾಖಿಲದನ ಹಾದದಲ್ಲ ಉಜ್ಜಿನಿ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ, “ದಾಖಿಲದನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಹೊಲಾಬದ ಉದ್ದೇಗತ್ತಿಂಬಿಗಾದನು. ಕರ್ತನು ಉಜ್ಜಿನಿಸ್ತು ಮುಲದುಜಟ್ಟದಿಂದ ದಾಖಿಲದನು ಉಲಗೊಂಡನು” (2 ನಮುವೇಲ 6:8; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ದಾಖಿಲದನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು, ಅನಮಧಾನದಿಂದಲೂ ಆಶಾಭಂಗದಿಂದಲೂ ತಂಜಿತು. ಆದರೂ ದಾಖಿಲದನು ದೇವಲಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟನು: “ಆ ದಿವನ ದಾಖಿಲದನು ದೇವಲಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟನು” (2 ನಮುವೇಲ 6:9ಎ; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಇದೇ ಹೊದಲ ನಾಲ ದಾಖಿಲದನು ದೇವಲಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಗಾಮಸಿನುತ್ತೇವೆ. “ಆಗ ಅವನು ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ನಾಸಿಯವಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳಗೆದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಅನಿಸ್ತಿತವೆಯಂತೆ ಯೋಜಸಿ (2 ನಮುವೇಲ 6:9ಜ). ಕರ್ತನ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಗರ್ತೋ ಉಲಿನ ಬಬೆದೆಯಾದುವನ್ ಮನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ¹⁹ ತಾನು ಯೀರಾನಲೇಬಿಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ನಾವು ಯಾಥಾರ್ಥವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೊದು ನಾವು “ಹೊನಬಂಡಿಯನ್ನು” ಸಿಬುಸಿ ತೊಂಡಿದ್ದೇವ ಎಂದು ಒಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಜಿರಿಲ, ಇಂಜಿಲ್ಲದೆ ಹೊಳಗಾ ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ದೇವರು ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ಜನರು ಸಿಬುಸಿತೊಂಡಿರುವ ಹೊನ ಬಂಡಿಯ ಶುಲತಾದ ಸಿದ್ಧಾಂಥವನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೋಣ, “ಹೊನ ಬಂಡಿ” ಅಂದರೆ ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲ ಧೂಪವನ್ನು ನುಡುವುದು, ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಮೇಳದ ಬಿತ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಲನುವುದು, ಬಿಶೇಷ ಯಾಜಕ ವರ್ಗದ ಹಾಗೂ ಕೈಸ್ತ ಹಾಡಿಗಳ ಆರಾಧನ ಕ್ರಮ ಕರ್ತನ ಮೇಜಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ನೇವೆ, ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಕರ್ತನ ಬೋಜನವನ್ನು ಆಜಿಲನುವದು, ಕರ್ತನ ದಿವನವನ್ನು ಹೊರತು ಹಡಿಸಿ ಕರ್ತನ ಬೋಜನ ಮಾಡುವದು, ಸ್ತೀಯರು ನಾವಜಸಿತ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು,²⁰ ಇನ್ನು ಮುಂತಾದು.²¹

ಹೇಗೂ ಇದನ್ನು ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವ್ಯಯಕ್ತಿವಾಗಿಯೂ, ಹೂಯೋಗಿಕವಾಗಿಯೂ²²

ಅಂತಹದಿಲ್ಲಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ದಾಖಿಲದನಾಗಲ್ಲ, ಆಕಾಶಾಗಾಗುಳಿ ದೇವರ ಬಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ ಹಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ಲೋಕದ ಒಡಿಯನಿಗೆ ನಾವು ಸೂಚಿಸುವ ಅಗ್ರಾರಪಕ್ಕೆ ಹೊಸಬಂಡಿ ನಂಬೀತವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅಗ್ರಾರಪದ ಹೊನ ಬಂಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೆಂಡಿದ್ದೋ? ಅನೇಕನಾಲಿ ನಾವು ಹುರು ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ದೇವರ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ, ಹಾಡುತ್ತೇವೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ತನ ಮೇಜಿನಲ್ಲ ಹಾಲು ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಉಜ್ಜಿನು ಹಾಬಿತ್ಯಭಿಂಗದಿಂದ, ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಮರಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಂದೀಹಕಚೇ ಇಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಹ ಅತ್ಯಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳಿಯುವದು ನಾಧ್ಯಬಿದೆ.

... ಹೀಗಿರುವದಲಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಅಯೋಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತನ ರೋಣಿಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಆತನ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಹಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಕರ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೂ ರಕ್ತಕ್ಕೂ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದವನಾಗಿರುವನು ... ಯಾಕಂದರೆ ಕರ್ತನ ದೇಹ ಹೆಂದು ಬಿವೇಚಿಸದೇ ತಿಂದು ಶುಡಿಯುವವನು ಹಾಗೆ ತಿಂದು ಶುಡಿಯುವದಲಂದ ನಾಗ್ಯಯಿತೆಹಿಗೆಂಜಗಾಗುವನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ ಬಹುಮಂದಿ ಬಲಹಿಂಂರೂ ರೋಗಿಗಳೂ ಅಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ನಾಯುತ್ತಾರೆ (1 ಕೋಲಿಂಥ 11:27, 29, 30).

ಆದುದಲಂದ ಉಜ್ಜಿನ ಮರಣ ಆಷ್ಟಯೆವಲ್ಲ, ದೇವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುಪುದಿಲ್ಲ ಇದು ಆಷ್ಟಯೆ. ಆರಾಧನೆ ಗಂಭೀರವಾದ ವ್ಯವಹಾರ.²³

ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಇತ್ಯವ ಅನ್ತಿ ಅರಾಧನೆಯ ನಂತೋಷಕ್ಕೆ ಬರಲಾರವು

(2 ನಮುವೇ 6:12-19; 1 ಖ್ರಿಸ್ತಾಳಿವ್ಯಾಪ್ತಾಂತ 15:1-16:3, 7-36, 43)

ಇದೇ ಲೀತಿ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುವ “ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು” ಸ್ವಾಭಾವಿತವಾಗಿ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಂಜೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಯಮಗಳ “ಅಷ್ಟುಕಬ್ಬಾದ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ” ವ್ಯಯತ್ವಿಕ ವಾಗಿ ನಕಾರಾತ್ಯದ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಡೆಗೆ ಕೆಂಂಡಿಯುತ್ತದೆ. ಬೈಬಿಲನಲ್ಲ ಇರುವ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಅಧಿಕಾ ತಿಂದುದೆ “ಸ್ವಯಂತ್ರೇಲತರಾಗಿ” ಆರಾಧನುವಂದರೆ, ಆರಾಧನೆಗೆ ನಂತೋಷದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ, ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಯೆರಾನ ಲೀಬಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗೆನುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಈ ಮೇಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡ್ಡುವಲ್ಲ.

ದಾಖಿಲದನು ಓಬೆದೆದೋಽಮುನ ಚಾನೆಯಲ್ಲ ಚಂಜಾಷವನ್ನು ಇಲಸಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗಳ ಕಿಂದದವು.²⁴ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ದಾಖಿಲದನು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಷ್ಣಿಪದರಳ್ಯಾಯಾ: ಶುಂಬಂಬವನ್ನು ಅಭವ್ಯಾದಿಪಡಿಸುವದರಳ್ಯಾಯಾ: ಥಿಂಫ್ರಿಯಿರ ಮೇಲೆ ಯಾದ್ಯ ಮಾಡುವದರಳ್ಯಾಯಾ ಕಾರ್ಯಸಿರತನಾಗಿದ್ದನು.²⁵

ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗಳ ನಂತರ, ಕರ್ತನು ಹಿಂಗೆ ತನ್ನ ಮಂಜೂಷದ ದೇಸೆಯಿಂದ ಓಬೆದೆ ದೋಽಮನನ್ನು ಅವಸಿರುವದೆಲ್ಲವನ್ನು ಆಶಿಂದ ದಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬ “ವರ್ತಮಾನವು ದಾಖಿಲಸಿಗೆ ತಿಂದು ಬಂತು” (2 ನಮುವೇ 6:12)ವು. ಮತ್ತು ಅದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ದೇವರು ದಾಖಿಲ ನನ್ನ ನಹ ಅಶಿಂದದಿಸಿದಾಗ, ಈಗ ದೇವರ ಕೊಳಪು ಶಮನವಾಯತೆಂದು ತಿಂದು, ಪುನ ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಯೆರಾನಲೀಬಿಗೆ ತರಲು ತ್ರಯತ್ವಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ಈ ನಮಯದಲ್ಲ, ದಾಖಿಲದನು ನಲಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಮೌದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಇಡಲು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತನ್ನ ಹಣ್ಣಣವಾದ ಯೆರಾನಲೀಬಿನಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು.²⁶ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತನ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಿಶೇಷ ಜನರನ್ನು ನಹ

ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. “ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಹಳೆಯ ಭ್ರಾಲನ್ನು ತೆರೆದು” ಮಂಜೂಷದ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಾಗಿನುವ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಹೊಳೆಯು ನೀಡಿದ ವಿಪರೀತನ್ನು ಪರಿಸೀಪಿಸಿದನು. ವಿಮೋಽಜನಕಾಂಡ ಅಧ್ಯಾಯ 25, ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 4 ಮತ್ತು 7, ಧರ್ಮೋಹ ದೇಶಕಾಂಡ 10ರಣ್ಣ ಲೇಖಿಯ ಸುಲದಪರಾದ ಕೇಳಾತ್ಮಕ ಕೇಲುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಅವರ ಹೆಗಲುಗಳ ಮೇಲೆ, ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊಯ್ದಿರುತ್ತಾನ್ನಿಂದ ಅನ್ನವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು, ಈ ನಾಲಿ ದೇವರ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನದಂತೆಯೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಿಧಾರ್ಥಸಿದನು.

2 ನಮುವೇಲ 6:12ರ ಮುಂದಿನ ಭಾಗ ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, “ದಾಬಿಳಿಸಿಗೆ ಮುಣ್ಣದಾಗ ಅವನು ಹೋಗಿ ಬೀಳಿದೆಂದೊಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಉತ್ಪವದಿಂದ, ದಾಬಿಳಿದ ನಗರಕ್ಕೆ ತಂದನು.” 1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15ರಣ್ಣ ಕಾಳುವ ವಿಪರ: “ಲೀಂಬಿಯರು ಹೊರತಾಗಿ ಯಾರಾದ ದೇವ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊರಬಾರದು; ಅದನ್ನು ಹೊರುವದಕ್ಕೂ ನದಾಕಾಲ ತನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನೇ ಅಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ” (ಪಜನ 2) ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾಜಕರ ನಾಯಕರುಗಳನ್ನೂ ಲೇಖಿ ಯಲಗೂ ಪ್ರಖ್ಯಾನಿಸಿದನು:

... ಲೀಂಬಿಯರಣ್ಣ ಗೋತ್ತ ಪ್ರಥಾನರಾದ ನಿಂಬೂ ನಿಂಬೂ ಸಿಮ್ಮೆ ನಹೊಂದರೂ ನಿಂಬೂ ಶುದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ಇಸ್ತುಯೆಲ್ಲೋ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ನಾನು ಸಿದ್ಧಪೂರಿತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಹೊಂಡ ಬಿಸ್ತಿಲಿ. ನಿಂಬೂ ಚೊಡಲನೆಯ ನಾಲಿ ಇರಣಳ್ಳ ವಾದ್ಯಾಲಿಂದ ನಿಂಬೂ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನ ತನ್ನ ಸಿನಿಂಬಿ ಧರ್ಮವಿಧಿ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಂದ ನಿಂಬೂಲ ಬಳ್ಳಾನನ್ನು ನಂತರಿಸಿದನಷ್ಟೆ (1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15:12, 13).

“ಧರ್ಮವಿಧಿವಿರೋಧ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅವರೊಳಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಾಕ್ಯಗಳ್ಲ, ನಾವು ಅತನ “ಬಿಧಿಗಳನ್ನು” ಹಾಆನದೇ ಇದ್ದದ್ದಲಿಂದ “ದೇವರು ನಿಂಬೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಶಿವೇದಿಸಿತ್ತಾನೆ ನಿಂಬೂ ಪಂಚಾಂತರ ಹಿಂದು ಹೊಳೆಯೆ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ ಧರ್ಮವಿಧಿ ಬಿಧಾನಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ದಾಬಿಳಿದನು ಮಾತನಾಡಿದನು” - ಅದು ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂದಿದ ಅಪ್ಯಂತಿತತ್ವ “ನಿಂಬೂ ನಮಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ” ದೇವರ ಬಿಧಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಧರ್ಮವಿಧಿ ಬಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ದಾಬಿಳಿದನು ತಿಳಿದನು.

ನಮಗೆ ಯಾವ ಲೀತಿಯಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲ. ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ, ಯೀಂನು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಏರಡು ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ದೇವರು ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನು,” “ಅತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಆತ್ಮೀಯ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಸರ್ವತ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಅಂದನು” (ಯೋಹಾನ 4:24). ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು (ಯೋಹಾನ 17:17). ಸಲಯಾದ ಮನೋಭಾಬನೆಯಿಂದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಣ್ಣಸಬೇಕು (ಅತ್ಯಂತಿದ್ದ) ಆರಾಧಿಸುವುದು ನಿಗದಿಪಡಿಲಾಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಲಯಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಲಯಾದ ನಮಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಸರ್ವಪು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲ, ಅನುಕೂಲನಬೇಕಾದ ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪರಣೆಯನ್ನು ನಿಂಡುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ನಾವು ಕರ್ತನ ಬೋಧಜನವನ್ನು ವಾರದ ವೇದಾದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಜಿಲನುತ್ತೇವೆ, ಯಾಕೆ ವಾರದ ವೇದಾದಲನೆಯ ದಿನ? ಯಾಕೆ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾಕೆ ನಾವು ವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ

ಸ್ವರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹಾಡುತ್ತೇವೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನೇ ದೇವರು ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ನೇಬಿಸಿರುತ್ತದು, “ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ಬಹಳ ನಷ್ಟಿ ವಿಷಯ, ದೇವರು ಇಂಥ ಜಿಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುವದಲ್ಲ.” 2 ನಮುವೇಲ 6 ಮತ್ತು 1 ಶ್ರೋವಕಾಲಪೃತ್ಯಾಂತ 13-15ರಳ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ವಿಷಯ ದೇವರು ಇಂಥ ಜಿಕ್ಕ ಲಕ್ಷ್ಯತ್ವ ಬಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. “ಬಂಗಾರದ ಬಳೆಗಳ, ಹೊರುವ ಹೋಲುಗಳ ಮಂಜೂಷಾಂಶ ಮುಜ್ಜಿಂ,” ಅದನ್ನು ಹೊರ ಬೇಕಾಗಿರುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು, ಆಜವಾಗಿ ಯೋಜನೆಪರಂತೆ, ನಾವು ಸಹ ಯೋಜನೆಪ್ರಾಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ!

“ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮದ ವಿವರಗಳ ನೇರವಾಗಿ ಸಂತೋಷದ ಆರಾಧನೆಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿದೆಯೋ?” ಈಧೆಯನ್ನು ಉತ್ತರದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೋವಕಾಡೊಣ. ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮೇಲೆ

...

... ಯಾಜಕರೂ ಲೇಖಿಯರೂ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲ ದೇವರಾದ ತರ್ತನ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ತರುವದಕ್ಕೆಣ್ಣರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕೆಸಿಕೊಂಡರು. ಹೋಳಿಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಹೊಡ್ಲಿಟ್ಟ ಯೆಹೋವಾನೆ ಅಳ್ಳಾನುಸಾರವಾಗಿ ಲೇಖಿಯರು ದೇವ ಮಂಜೂಷಕ್ಕೆ ಹೋಲು ಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹೆಗಳಿನ ಹೇಳಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡರು (1 ಶ್ರೋವಕಾಲಪೃತ್ಯಾಂತ 15:14, 15).

ಮನೋಹರವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು 2 ನಮುವೇಲ 6:13ರಳ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ: “ತರ್ತನ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊತ್ತುವರು ಆರು ಹೆಚ್ಚೆ ನಡೆದನಂತರ ದಾಖಿಲನು ಒಂದು ಎತ್ತನಾಡು ಕೊಜ್ಜಿದ ಕರುವನಾಗ್ನಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದನು.” ಯಾಲಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಈ ಏರಡನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಹೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯದಂತೆ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತೇತ್ತೂ? ಅಥವ ಸಹಲವಾಗುತ್ತೇತ್ತೂ? ಎನ್ನುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊರುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಇದು ಒಂದು ನಂಬಲು ಸತ್ಯವಾದಂಥ, ಗೌರವ ಎಂದು “ನಾನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವಿತ್ತೊಂದು, ಉಜ್ಜಾನನ್ನು ಮರಣ ಕೀಡು ಮಾಡಿದ ಅ ಹೆಗ್ಗಿಯನ್ನು ನಾನು ಹೊರಲು ನಾಧ್ಯವಿತ್ತೊಂದು? ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನು ಇದನ್ನು ತಮಾಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು!”

ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಹೊರಲು ಮುಂದಾದವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆಂದರು ನುಲಿಯಲ್ಲಿತ್ತು? ಅದನ್ನು ನಿನೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವೋ. ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಕೊಲಾನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಮುಂದಾಗಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಲಿದರು ಅದರೆ ಏನು ಸಂಭಬಿಸಲಾಗ್ಲ. ಅವರು ನಡುಗುತ್ತ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಎಳ್ಳರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಕೊಂಡರು, ಯಾವ ಅಪಾಯವು ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ, ಸಂತರ ಮತ್ತು ಎಳ್ಳರವಿಸಿ, ಹಾದವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊದಲ ಹೆಚ್ಚೆಯಸ್ತಿಟ್ಟರು, ಇದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೊನೆಯ ಹೆಚ್ಚೆ ... ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯಸ್ತಿಟ್ಟರು ... ನಂತರ ಮಾರನೆಯದು ... ನಾಲ್ಕನೇ ಯದು ... ಬಿದನೆಯದು ... ಆರನೇಯದು. ಆದಾಗ್ನ್ಯ ಅವರು ಇನ್ನಾ ಬಹುಕಿಂದಿರು. ಅವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಇಂಜಿನಿ ನಗುಮುಖದಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರುಣಿಟ್ಟರು. ಈ ನಾಲ್ಕಿಂದಿರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಇಂಜಿನಿ ನಗುಮುಖದಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರುಣಿಟ್ಟರು.

ದಾಖಿಲನು, ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಇಡುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೊರು ಪದಕ್ಕೆ ಜಿನರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ; ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. “ಆ ನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ ಅವನು ಎತ್ತನಾಡು ಹಾಗೂ ಕೊಜ್ಜಿದ ಕರುವನ್ನು, ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದನು” (2 ನಮುವೇಲ 6:13; NIV). ದೇವರು ಈ ಕಾರ್ಯದ

ಮುಖಾಂತರ ಅವರನ್ನು ನೆನಹಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ದೇವರು ಅವರೊಂದಿಗಿದ್ದ ಅವರ ಜಿನಾಂಗದ ಮೃದ್ಯಾದಲ್ಲ ಅವರ ಆಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪುನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೆಂದು ದಾಖಿಲನ ಯಜಮಾನನು ತಾವು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು: “ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತ ಲೀಬಿಯಲಗೆ ದೇವರ ಸಹಾಯ ದೊರೆತದ್ದಲಿಂದ ವಿಶು ಹೊಲಿಗಳನ್ನೂ ವಿಶು ಪಗರುಗಳನ್ನೂ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರು” (1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15:26).

ಕ್ರಿಂಗ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ಸಲಿಯಾಯಿತು. ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲ ದೇವರಲ್ಗೆ ಈನ ಉಂಟಾದದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಗಂಜಿರವಾದ ಜಿತವನ್ನು ನೆರವೇಲ ಸುವರದಾಲ್ಯಯಾ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಕೆ ಭೂಂತಿಯ ಹೆಲಸ್ತಿತಯಲ್ಲದೆ ದಾಖಿಲ ನಿಗೆ ಉಪಶಮನವಾಯಿತು.

ದಾಖಿಲನು ನಾಲಿನ ಏಷ್ಟೋಂದನ್ನು²⁷ ಧರಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಸಸ್ಯಧಿಯಲ್ಲ ಪೂರ್ಣಾನ್ತಸ್ತಿಯಂದ ಕುಚಿದಾಡಿದನು, ... (2 ಸಮುದ್ರೇಲ 6:14).

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರು ಆರ್ಬಣಿನುತ್ತು ಕೊಂಬು ತುತ್ತಾಲಿಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಂಟಾದ ತಾಳಕೊಡೆಯೆತ್ತು ಕೀನ್ನಲಿಸ್ತುರುಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಬಾಲನುತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಬಂಧನ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ತಂದರು (1 ಪೂರ್ವಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತ 15:28).

ದೇವರ ಮಂಜೂಷವೂ ಯೆರಣಲೇಂದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶ್ರದೇಶಿಸಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹದ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಯಿತು! ನಿಜವಾದ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರ ಅರನನು ಯಾರೂ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂಗಳುಬೇಕೆಂದು ದಾಖಿಲನು ಅಹೇಣೆ ಪಟ್ಟನು. ದಾಖಿಲನು ರಾಜ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರಾಜಗಾಂಜೀಯರಿಂದ ನಡೆಯದೆ,²⁸ ಅವನ ಜಿಜಯ ನಾಲಿನ ಏಷ್ಟೋಂದನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು ಮಂಜೂಷದ ಮುಂದೆ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿತ್ತು ಕುಟಿದಾಡಿದನು. ಯೆರಣಲೇಂದು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಸ್ನೇಹ್ಯದ ಕಂಪಾಯಿತು ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಲ್ಪ. ಆದರೆ ಯೆರಣ ನಿಗೆ ಜಯದ ಆಹ್ವಾನ ನಿಡಿದನು!

ಅವರು ದಾಖಿಲನು ಮಂಜೂಷವಸ್ತೀಡಲು, ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಗುಡಾರದ ಬಜಿಗೆ ಬಂದು, ಮಂಜೂಷವನ್ನು ಗೌರವಾಧಾರಗಳಿಂದ ಗುಡಾರದಲ್ಲ ಇಟ್ಟರು. ಸಂತರ ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಹಾಗೂ ಜನರ ಹಾಹಗಳಾಗಿ (“ನಮೂಹ ಅಥವಾ ಅನೇವ್ಯಾನ್ಯತೆ”; NIV) ದೇವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಮೃದ್ಯಾದಲ್ಲ ಉಂಟಾದ ಸಮಾಧಾನದ ಒಡಂಬಿಕೆಗಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಹೊಂದುವನ್ನು ಸಮಾಧಾನದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಒಂದು ಸಸ್ಯಪೇಷಣದಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು, ದೇವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ, ಅತನ ನಾವರಿಂದುತ್ತಕ್ಕಾಗಿ, ಆತನ ಹರಾಕ್ತಮಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು ಅತನ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಕುಲತಾಗಿ ಒಂದು ಕೀರಣನೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದನು.²⁹ ಆ ಮಾರ್ಪಡಿನುವ ಹಾಡು ಈ ಲಿತಿಯಡೆ. “ಇನ್ನಾಯಲ್ಲ ದೇವರಾದ ಕರ್ತವ್ಯನಿಗೆ ಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳ ವರೆಗೂ ಕೊಂಡಾಪವಾಗೆ” (1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 16:36). “ಅವರು ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಜಿನರೂ ಆಮೆನ್ ಎಂದು ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು” (ಪಜನ 36ಇ). ಸಂತರ ದಾಖಿಲನು ನೇನಾಧಿಷ್ಟರನಾದ “ಕರ್ತವ್ಯ ಹೆಸಲನಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶಿವರದಿಸಿ” (2 ಸಮುದ್ರೇಲ 6:18). ನೆರದುಂಬ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರಲ್ಲ ಶ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಹಾರಾ ಸರಬರಾ ಮಾಡಿದನು, ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರೊಂದಗೆ ಪುನ ವಾನ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಂಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಿಸ್ತನ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಅವನನ್ನು, ಅವನ ಸಂಗಡ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ,

ಇತರರ ಸಂಕೋಳಣವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವೋ? 2 ಸಮುದ್ರೇಲ ರೆ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವನ್ನು 1 ಶ್ರೂಪಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತ 15; 16, ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಓದುವಾಗ, ದೊರಕುವ ಉತ್ತರ ಅರಾಧ ನೆಯ ಬಿರಂಗಣಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷಕ್ಕೊಡುವಂಥ್ಯದ್ದು ಅವರ ಸಂಕೋಳಣವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಲ್ಲ, ಎರಡು ನಾಲಿಯು ಸಂಭೇಷೆಣ್ಟವವನ್ನು ಅಜಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದೇವರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದಿಲಂದ, ಮೊದಲನೆಯ ಆಜರಣ “ದುಳಿದಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವಾಯಾತು.”³⁰ ದೇವರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅವರು ನೆರವೇಲ ಸೀದ್ಧಿಲಂದ ಎರಡನೇಯ ಸಂಭೇಷೆಣ್ಟಕ್ಕು ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವಾಯಾತು.

ಯಾವ ನಮೂನೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು, ಅತಿರೇಖವಾಗಬಾರದು, ಅತ್ಯದಿಲ್ಲಯೂ ಸರ್ವದಿಲ್ಲಯೂ, ಆರಾಧಿಸುದ್ದಕ್ಕೆ ಒಳಿಸಿಕೊಡುವವರಿಗೆ, ಈ ಲಿತಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರ “ಕ್ರಮಗಣಿ” ಅಂಟಕೊಳ್ಳುವದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂಕೋಳಣದಿಂದ ಇಡುಗಡೆಯಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಿನ್ನ ಆರಾಧನೆಯು, ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ಎಂದು, ಸಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ, ಸೀನು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುವ!

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಅವಶ್ಯ

(1 ಶ್ರೂಪಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15:2-24; 16:1-7, 37-42)

2 ಸಮುದ್ರೇಲ 6 ಮತ್ತು 1 ಶ್ರೂಪಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15; 16ನ್ನು ಜಟ್ಟುಹೊಳುವ ವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಎರಡು ಶ್ರಾಮುಖವಾದ, ಸರ್ವರ್ಜಿಷನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಣವಾದ ಆರಾಧನೆಗೆ ಹೃದಯ - ಮತ್ತು ಜೀವಿತವನ್ನು ವ್ಯಯಕ್ತಿಕರಾಗಿಯೂ, ನಾವಂಜಿಸಿಕರಾಗಿಯೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ದಾಖಿಲಾದು ದೇವರ ಮಂಜಾಷಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಅದನ್ನು ಹೊರುವದಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮೊದಲ ಶ್ರೂಪಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15:16-24 ಸಿದ್ಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಿಬಿಧ ಕಾಯಿಕ್ಕೆ ಬಿಬಿಧ ಜನರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ನೇರಗೆ ಅಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬಿಬಿಧ ಕಾಯಿಕ್ಕೆ ಸಲ ಹೊಂದುವ ಜನರನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಂಡನು. ಮಂಜಾಷವನ್ನು ಹೊರುವದರ ನಂಂತರ, ಹಾಡುಗಾರರು, ನಂಗಿರೆವನ್ನು ನೀಡಲು ವಾರ್ಷಗಾರರನ್ನು ಮಂಜಾಷವನ್ನು ಕಾಯಲು ದ್ವಾರಣಾಲಕ್ಷರನ್ನು ನೇರಿಸಿದನು. ಪಜನ 22 ಬಿಳೆಣ ಗಮನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ: “ಕೆನ್ನಾಯಾನುನ್ನ ಗಾಯನ ನಾಯಿಕನಾಗಿ ನೇರಿಸಿದ್ದರು ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ನುಲಿತವನಾಗಿದ್ದಿಲಂದ ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿದನು.” ನಾವು ಆರಾಧನೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಹಂಡಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರುವ ರಜನಾಕ್ರಮದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ - ಆರಾಧನೆಯು ಉತ್ತಮವಾದುದ್ದನೇ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಯೆರೂಸೆಲಾಂಭಿನಲ್ಲಿ ಮಂಜಾಷವನ್ನು ತ್ರಿತ್ಯಾಹಿಸಿದ ನಂತರ, ದಾಖಿಲಾದು, ತ್ರಿತಿನಿತ್ಯದ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು ಎಂದು 1 ಶ್ರೂಪಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 16ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು “ಮಂಜಾಷದ ಮುಂದೆ ದೇವರಾಧನೆ ಸ್ತುತಿಸಲಿ, ಹಾಗೂ ವಂದನಾಷಣೆ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ದಾಖಿಲಾದು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಲೇಖಿಯರನ್ನು ನೇರಿಸಿದನು” (ಪಜನ 4).³¹

“ನಾವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರು ಅದನ್ನು ನಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವದು,” ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಱಿಸಿ ದರೆ ನಾಕು ಎಂದು ಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೂ ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿತ್ತಾನೆ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಶಸಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ತಡವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿ, ಭಾನುವಾರ ಮಂಜಾನೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರಿಸಿ, ತಡವಾಗಿ ಆರಾಧನೆಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆಯಾನದಿಂದ ಎಲ್ಲರೆಣ್ಣಗೆ

ಕುಳತ್ತ, ಆರಾಧಿಸಿದರೆ “ದೇವರು ಏನನ್ನಾದರು ಸೀಡುವನು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಅಥವ್ಯಾಂತವಾದ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಯು ಅವಶ್ಯಕ ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯನ ಭೈರವಿನ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಂಗಿತದ ನಾಯಕರು, ಹೃಧನೆ ನಡಿಸುವವರು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ನಾವಂಜನಿತ ಆರಾಧನೆಯ ಕುಲತಾಗಿ ಹೊಲನು ತಿಜಿಸಿರುವುದು - “ಎಲ್ಲವೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಲಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಿಂದಲೂ ನಡೆಯಲು” (1 ಕೆಲಿಂಫ 14:40).

ದೇವರ ಸಿಂಹಾನನದ ಮುಂದೆ ಬರಲು, ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಯತ್ನ - ಸ್ತ್ರೀಯರು ವ್ಯಯಕ್ತಿಕರವಾಗಿ ಹೃದಯವನ್ನು - ಜಿಬಿತವನ್ನು ಸಿದ್ಧಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವದು ಬಹು ಹ್ರಾಮುಖವಾದದ್ದು.

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ನಮಗೆ ವಿನಾ ದೊರಕದೆ ಹೊಡರೆ ನಾವು

ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಪರಿಣ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ

(2 ನಮುವೇಲ 6:16, 20-23; 1 ಪ್ರಾರ್ಥಾಲಪ್ಯತ್ವಾಂತ 15:29; 16:43)

2 ನಮುವೇಲ 7ಲಿಂದ ಮುಂದುವರಲಿಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ಎರಡನೇ ಸರ್ವವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಒತ್ತಿ ತಿಜಿನುತ್ತೇನೆ: ಆರಾಧನೆಯ ಕಂಟದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿನಾ ಹೊರಕದೆ ಇರುವಾಗ, ನಾವು ಹೊದಲು ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಳೆಣ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

2 ನಮುವೇಲ 6:16ರಲ್ಲ “ಮಂಜಿಷಾಷಪು ದಾಬಿಂದ ನಗರದೊಳಗೆ ಶ್ರವೇಶಿನುವಾಗ ಸೌಲನ ಮರಿಜಾದ ಬೀಕಲಳು ಶಿಂಗಿಯಿಂದ ಇಳಿಕಿ ನೋಡಿ ದಾಬಿಂದನು ಕರ್ತವ್ಯನ ಮುಂದೆ ಜಗಿಯುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಇರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ತಿರಸ್ತುಲಿಸಿದಳು.” ಬೀಕಲಳ ಅಭಾತಕರವಾದ ಕಂಡೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಸೌಲನು ತನ್ನ ಮರಿಜನ್ನು ದಾಬಿಂದನಿಗೆ ಕೆಳಬ್ಬಣು, ದಾಬಿಂದನು ಸೌಲನಿಗೆ ಬಿರೋಧಿಯಾಗಲು, ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ಕೆಳಬ್ಬಣು. ಅಜ್ಞೀರನು ದಾಬಿಂದನನ್ನು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಾರ ಅರನನ್ನಾಣಿ ಮಾಡುವ ನಂಧಾನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ದಾಬಿಂದನು ಬೀಕಲಳನ್ನು ತನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿನ ಬೀಕೆಂದು ಮನಬಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಬೀಕಲಳು ಎರಡನೇಯ ಗಂಡಸಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ಅರಿಜಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿದನು, ಆದರೆ ಒತ್ತಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥಕರವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಿಹಿನಲ್ಪಬ್ಬಣು. ಇದು ಈ ಅನಂತೋಂಡದ ಕಂಡೆಯ ವ್ಯಾಧಿ.

ಮಂಜಿಷಾಷಪು ಪಟ್ಟಣದ ದ್ವಾರಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಬೀಕಲಳು ಅರಮನೆಯ ಶಿಂಗಿಯಿಂದ ದಾಬಿಂದನನ್ನು ನೋಡಿ “ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ತಿರಸ್ತುಲಿಸಿದಳು” ನಾವು ಓದಿರುವದು 1 ನಮುವೇಲ 18:20ರಲ್ಲ “ಸೌಲನ ಮರಿಜಾದ ಬೀಕಲಳು ದಾಬಿಂದನನ್ನು ಶ್ರೀತೇಸಿದಳು.” ವರುಂಗಳ ಕಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನೆಯ ನಂದಿಹೋಗಿ; ಜೀವಬಿಲ್ಲದ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು, ಈಗ ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ತಿರಸ್ತುಲಿಸಿದಳು.

ನಂಬೆತ್ತುಮೊತ್ತವಾದ ತೀರ್ಥದ ನಂತರ, “ದಾಬಿಂದನಿ ತನ್ನ ಮನೆಯವರನ್ನು ಅಶೀವೆದಿನುವದದಕ್ಕಾಗುತ್ತದ್ದರ ಹೋದನು” (1 ಪ್ರಾರ್ಥಕಾಲಪ್ಯತ್ವಾಂತ 16:43). ದಾಬಿಂದನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅಪ್ಪಿಕ ನಂತೋಂಡವನ್ನು ಉದ್ದೇಣ ಪ್ರಾರ್ಥಕರವಾಗಿ, “ತನ್ನ ಮನೆಯವ ರೊಣ್ಣಿಗೆ ಹಂಜಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ,”³² ಸಿಂಘಿನಾಂಡ ಬೀಕಲಳು ಕಹಿಯಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಾಗಿಲನಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದಳು: “ಈ ಹೋತ್ತು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಾರ ಅರನನು ಎಂಥ ಗೌರವದಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಂಡನು! ಸೀಜರಲೆಂಬಿಂಬಿನಂತೆ ತನ್ನ ಜನರ ದಾಸಿಯರ ಮುಂದೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದನಲ್ಲಾ ಎಂದಳು” (2 ನಮುವೇಲ 6:20ನಿ). “ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದನಲ್ಲಾ” ಅದರ ಅಥವ ಬೆತ್ತಲೆತನವನ್ನು ತೋಲ ಸಿದನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲ (ಅವನು ಎಫೋಂದನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು).³³ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಹದ “ಸೀಜರಲೆಂಬಿನು”; ಬೀಕಲಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಾಬಿಂದನು ತನ್ನನ್ನೆ ಮೂಲವನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು, ಯಾವ ವಿಷಯವು ದಾಖಿಲದನನ್ನು ಉಸ್ತುತ ಹಡವಿಗೆ ನಡಿಸಿತ್ತೋ, ಅ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆರೆಯು ತಿರಸ್ತುಹಿಸಿದಳು: ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಜನರೊಂದಿಗೆ ನಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು, ಮತ್ತು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಾನತ್ತಿಪ್ರಭ್ಯಾವನಾಗಿದ್ದ, ವಿಷಯವನ್ನೇ ತಿರಸ್ತುಹಿಂದಿರಬು.

ದಾಖಿಲದನ ಹೊಲೆ ಭಾಡಿತು; ಅವನ ಸಂಪ್ರಮ ಕರಗಿ ಹೊಯಿತು. ದೇವರೇ ಅವನನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಂಡು, ಉಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದವನು ಅದುದಲಿಂದ ಅವನು ನೀಚನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಸಹ, ದೇವರನ್ನು ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಂತಹವಾಗಿ ದೇವರೇ ತನ್ನನ್ನು ತ್ವಿತಾಧಿಸುವನು (ನಮಧಿನುವನು) ಎಂದು ಉತ್ತರಹೊಳ್ಳುವುದು.

ಈ ಜಿಕ್ಕೆ ದುಖದ ವಿಷಯ 2 ಸಮಾವೇಶ 6:23ರಲ್ಲ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: “ಸೌಲನ ಮಗಳಾದ ಮೀರೆಕಲಳು ಜೀವದಿಂದರುವವರೆಗೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಲಲ್ಲ.”³⁴ “ಆರೆಯು ಬಂಜೆಯಾಗಳ ಎಂದು ದೇವರೇ ಶಹಿಸಿದನು”³⁵; ಮತ್ತು ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಅವಲಬ್ಧರೂ ದಂಹತಿಗಳಾಗಿ ಜೀವಿಸಲಾಗಳು. ಬಹುಶ ಇವರಿಂದ ನಕ್ಯಾವಾಯಿತು.

ಈ ಅರಾಧಾತೆ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬಹುದು, ಈ ಒಂದು ಕೌಟಂಜಿಕ ನಾಟಕದಲ್ಲ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ನಾಶಾವಾದವು. ಹೇಗೂ ನಾವು ಆರಾಧನೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೆವಳಣ. ದೇವರ ಮಂಜಿಂಜವನ್ನು ಯೆರಾನಲೇಬಿಗೆ ತಂದ ವಿಷಯ, ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರ ಜಿತ್ತೆಯಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ತನ ಮಂಜಿಂಜದ ಮೇರಬಣಿಗೆಯನ್ನು ಯೆರಾನಲೇ ಬಿನಾಳಿ ಅರ್ಪಾನ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಮೀರೆಕಲಳು ಸಹ ಸೇಲಿತೆಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು ಅದರೆ ಮೀರೆಕಲಳ ಹೃದಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಲಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದದ್ದಲಿಂದ, ಈ ಸಂಪ್ರಮೋಽಪದ ಸಮಯವು, ಅವಶ್ಯಕ ತಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು: “ದಾಖಿಲನೇ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮೂರಣಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ” ಎಂಬ ಹಿಯಾಂಗಿತ್ತೆಯ ಮಾತನಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಿದಬು!

ಆರಾಧನೆಯ ಕೂಟವನ್ನು ಟೆಲಿಕಿನುಪ್ಪಾದು, ತುಸಿದ್ದಿಯಾಗಿರುವ ಒಂದಾಗಣ ಕ್ಷಿಳಡೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಷಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡಿಸುವವರಿಗೆ ಅಲಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು, ನಾವು ಅಂತಹಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು: “ಗಾಯನದ ಮುಂದಾಂಗೆ 6 ಅಂತ, ಷಾಧನೆಯ ಮುಂದಾಂಗೆ 3 ಅಂತ, ಪ್ರಸಂಗಿಗೆ 5 ಅಂತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾದ ಕೂಟಕ್ಕೆ 2 ಅಂತ! ಕಡಿಮೆ” ಎಂದು ಆರಾಧನೆಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ನುಝಿಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ ಸುಲಭ: “ನಾನು ಕೂಟವನ್ನು ಇತ್ತಹಟ್ಟರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಇತ್ತಹಟದೆ ಹೊಲಿದರೆ ಕೂಟವು ಕೆಳ್ಳದ್ದು.”

ಆರಾಧನೆಯ ದೇವರಿಗೆ ಹೃದಯದಿಂದ ಬರುವ ತ್ವರಿತಿಯೆ ಎಂದು, ನಾವು ಪೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ನನಗೆ ಕೂಟದಲ್ಲ ಏನೂ ದೊರಕದೆ ಹೊಳಿದರೆ” ಇದು ಆರಾಧನೆಯ ಷಾಯೋಗಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ, ಬಹುಶ ಅದು ನನ್ನಾಳಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ, ಟೆಲೆಯ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಮೀರೆಕಲಳಂತೆ ನಾವು ಯಾರೂ ಆಗದಂತೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬು.

ಅರಾಧನರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಳ್ಳೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನಾಲಿಂ

(2 ಸಮಾವೇಶ 7:1-17; 1 ತ್ರೈಂಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 17:1-15)

2 ಸಮಾವೇಶ 7ರಲ್ಲ ಮುಂದುವರಿಯವಾಗಿ: ಕಲಯಿವಂಥ ಷಾಮುಖ್ಯ ಹಾರ ಆರಾಧನೆಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸದ್ಯದೀಶಗಳ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯವಿದಿಲ್ಲ.

2 ಸಮಾವೇಶ 6 ಮತ್ತು 7ರ ಸಂಖ್ಯಾ ಅಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದನು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಯಾದ್ವಿಷಣನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದನು.³⁶ ಒಂದು ದಿವಸ ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ, ವಿಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನು

ನಾತಿಯುವಾಗ ಈ ಆಲೋಚನೆಯ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂತು. ಆಗ ದಾಖಿಲದನು ತನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಜನೆ ಕೊಡುವವನೂ, ಒಳ್ಳೆ ಸ್ನೇಹಿತನೂ, ಭರವಣಿಗೆ³⁷ ಯೋಗ್ಯನೂ ಅಗಿದ್ದ ನಾತಾನನ್ನು ತರೆದು ನೋಡು: “ನಾನು ದೇವದಾರುಮರದ ಮನೆಯಲ್ಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೇನೆ; ದೇವರ ಮಂಜೂಷಪಾರೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ನಾತಾನನು ಅರನಣಿಗೆ “ಆಗಾ ಮನಸ್ಸಿದಂತೆ ಮಾಡು, ಕರ್ತನು ಸಿನ್ನ ನಂಗಡ ಇರುತ್ತಾನೆ ಅಂದನು” (2 ಸಮುದ್ರೇ 7:3).

ಆ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ನಾತಾನಣಿಗೆ ದರ್ಶನದಲ್ಲ ಕಾಟಿಸಿಕೊಂಡು ನಾತಾನಾನು ದಾಖಿಲನ ಅಲೋಚನೆಗೆ ನೀಡಿರುವ ನಮ್ಮೆತಿಯು, ದುಡುಕಿನ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅವರಿಖಿಯ ದೇವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಮ್ಮೆತಿಯನ್ನು ಕೇಳ ಪಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅನೇಕ ನಾಲ ನಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ನೇಹಿತರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬಹುದು ಎಂಬ ಚೋದಲನೆಯ ಹಾರವನ್ನು ಇದಲಂದ ಕಾಲಿಯತ್ತೇವೆ (ನಾತಾನನು ದೇವರ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದನು). ಒಂದು ದೇಹ ನಮ್ಮೆ ನಡುವೆಳಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ದೇವರು ನಮ್ಮೆತಿನದೆ ಇರಬಹುದು ಇದು ಏರಡನೆಯ ಹಾರ.

ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಕೆಲವು ಹೊನಹದ್ದಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ನವ್ಯನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲ “ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ದೇವರನ್ನು ನನ್ನಾಖಿನುವುದೇ ಅಗಿರುವದಲಂದ ದೇವರು ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿವನು.” ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೋಡು ವರದಲಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳ ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿವೆಯೋ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು ನಾನು ಮಾಡುವ ಆ ಕಾರ್ಯವಾಗಾಗಿ, ಈ ಕಾರ್ಯವಾಗಾಗಿ, ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿವೆಯೋ ಎಂದು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು³⁸ ಕಿದಿ ತಿಳಕೆಬ್ಬಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಾಂಸಬೆಳೆತು ಎಂದು ನಾನು ವುನ್ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮರುದಿನ ನಾತಾನನು ದಾಖಿಲನ ಬಳಗೆ ಬಂದು, “ನಾನು ನಿನಗೆ ನೀಡಿದ ನಲಹೆ ಅದು ತಪ್ಪಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು”! ಹೇಗೂ ಅವನು ದೇವರ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದನು - ಕಷ್ಟದ ಕೆಲನ ಎನ್ನುವದೇ ಪ್ರವಾದಿಯ ಕೆಲನಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಅವನು ದಾಖಿಲನ ಬಳಗೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ಈ ನಂದೆಳವನ್ನು ನೀಡಿದನು. 2 ಸಮುದ್ರೇ 5 ಲಂದ 16ನೇ ವರ್ಜನದವರೆಗೆ ಈ ನಂದೆಳವಿರುವ ಅಧ್ಯಾಯವಿದೆ. ಇದು ಹಜೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ಕ್ಷಾಮುವ್ಯವಾದ ವಾಕ್ಯಭಾಗ.

“ನನಗೋಽನ್ನರವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ನಿಖಿನು ಎಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ.” ಮನೆಯಲ್ಲದೆ ನಾನು ನುಖವಾಗಿದ್ದೇನೆ³⁹ “ನಿನು ನನಗೆ ಆಲಯವನ್ನು ಕಷ್ಟಭಾರದು. ಎಂದು ದೇವರು ನರಭವಾಗಿ ಅತ್ಯುಲಿಂಧನು” (1 ಶೂರವ-ಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 17:4; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಬೆಲೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ “ಸಿನ್ನ ನಡುವೆಳಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ಆದರೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ.”

ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳ ನಿಖಿತ, ದಾಖಿಲನ ಕರ್ತನನ್ನು ದೇವರು “ನಮ್ಮೆತಿನಾಲ್ಲ.” ನಂತರ ದಾಖಿಲನು ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ನೀಡಿದನು:

ಆದರೆ ಕರ್ತನು ನನಗೆ - ನೀನು ಬಹಳ ರಕ್ತವನ್ನು ನುರಿಸಿದವನೂ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದವನೂ ಅಗಿರುತ್ತಿ. ನೀನು ನಸ್ಯೆದುಲಿನಿಳ್ಳ ಬಹಳ ರಕ್ತವನ್ನು ನುಲಿಡ್ಡಿಲಂದ ನನ್ನ ಹೆನಲಗಾಗಿ ಅಲಯವನ್ನು ಕಷ್ಟಭಾರದು. ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿವನು; ಅವನು ನಮಾದಾನ ಪ್ರಯಂಕನಾಗಿರುವನು. ನಾನು ಅವನ ನುತ್ತಣ ಎಲ್ಲಾ ಬಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಅಣಗಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆನು. ಅವನಿಗೆ ನೋಲೊಮೋನನೆಂಬ ಹೆನಲಿರುವದು. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲ ಇನ್ನುಯೆಲ್ಲಾಗೆ

ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನೊಭಾಗ್ಯವನ್ನು ದಯಾಪಾಪನುವೆನು. ಅವನೇ ನನ್ನ ಹೆಸಲಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವನು ... (1 ಪ್ರಾರ್ಥಕಾಲವ್ಯಾಂತ 22:8-10).

ದಾಖಿಲದಸಿಗಾಗಿ ದೇವರು ಬೇರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದನು: ಅದೇನೆಂದರೆ, ಅವನು ಜ್ಕಾಳಿಹತ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು⁴⁰ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಮಂಬವನ್ನು ಸುಫೀತಿಗೆ ತರಬೇಕಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವನ ಮಗನಾದ ನೊಲೊಮೋನನು ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಅಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕಿದ್ದನು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಗಳಿಗೆ ದೇವರು “ನಮ್ಮತಿನದೆ” ಇದ್ದಾಗ, ಅದು ಕಟ್ಟಕರವಲ್ಲವೇ? ನಾವು ನದುಧೈಜದಿಂದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮತಿನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಲಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಥಾಲನುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲ, ಶ್ವೇತ ಕುಮಂಬವನ್ನು ಕಟ್ಟುವದರಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಿಹಿ ಬೆಳೆಸುವದರಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವ ವಿಷಯದಲ್ಲ - ದೇವರು ನಮ್ಮತಿನದೆ ಹೊದರೆ⁴¹ ನನ್ನಾಳದ್ದ ಕನ್ನಗಳು; ಭ್ರಾಗೀಂಡಿರುವಾಗಲೂ ಈ ಅನುಭವವಾಗಿರಬಹುದು.

ದೇವರು “ನಮ್ಮತಿನದೆ” ಹೊದರೆ ಅದರ ಅಥ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ತಜ್ಜಾಣಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಹವನ್ನು ತಿರಸ್ತುಹಿಸಿದರೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನು ತಿರಸ್ತುಹಿಸಿದರ್ಲಿ.⁴² ನಂತರ ದೇವರು ದಾಖಿಲದಸಿಗೆ, “ಸೀನು ನನ್ನ ಹೆಸಲಿಗೊಳಿಸ್ತು ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಮನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆದೇ ನಲ ಅಂದನು” (1 ಅರಹತಗಳು 8:18; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ಎರಡು ಸಮುದ್ರೆಲ 7ರಲ್ಲ ಇರುವಂಥ ಹಾತ, ದೇವರು “ನಮ್ಮತಿ” ನಿಂತದೆ ಹೊಲಾಗ, ಇದರ ಅಥ ದೇವರು ಮನಸ್ಸಿನಾಳ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಇದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರು ದಾಖಿಲದಸಿಗೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಜಸಿದ ಮೇಲೆ: “ತರ್ಕನಾದ ನಾನು ನಿಗೊಳಿಸ್ತು ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವೆ ನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” (ಪಜನ 11). ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾತವನ್ನು ತಿಜದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. “ಸೀನು ನನಗಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬಾರದ್ದು” (ಒಂದು ದೇವಾಲಯ) ಆದರೆ “ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ” (ರಾಜ್ಯಾಧಿಹತ್ಯ) ಎರಡನೇ ಸಮುದ್ರೆಲ 7:11-16 “ಇದನ್ನು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂಥಗಳಿಗೆ ತಳಕದಿಯಾಗಿರುವ ಬಿಜಾರಗಳು, ಶೃಂಗ ನಭಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.” ದೇವರು ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾಹಸುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು:

ನಿನ್ನ ಆಯಿಜ್ಞಾಲವು ಮುಗಿದು ನಿನ್ನ ಹಿತ್ಯಗಳ ಬಳಗೆ ಸೇಲಿದ ಚೇಲೆ ನಿಂತಿದ ಹುಟ್ಟುವವನನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವೆನು. ಅವನು ನನ್ನ ಹೆಸಲಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವನು: ನಾನು ಅವನ ರಾಜ್ಯಸೀಂಹಾನನವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವೆನು. ನಾನು ಅವಸಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರವೆನು, ಅವನು ನನಗೆ ಮಗನಾಗಿರುವನು; ಅವನು ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಸಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು, ನರಪತಿರಂತೆ ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸುವೆನು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಶ್ವರ್ಯಕೆಯ ನೊಲನನ್ನು ಜಟ್ಟುಹೊದ ಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ಜಟ್ಟುಹೊಳುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೊಲನನ್ನು ನಿನ್ನೆಡುಳಿಸಿದ ಹೊರಹಿಂಜಟ್ಟಿನಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಮನೆಯೂ ಅರಸುತ್ತನಪ್ರಾ ಸದಾಕಾಲ ಸ್ಥಿರವಾ ಗಿರುವವು (2 ಸಮುದ್ರೆಲ 7:12-16).

ದಾಖಿಲದಸಿಗೆ ಎರಡು ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು: (1) ಅವನ ಮಗನು ದೇವಾಲಯ ವನನ್ನು ಕಟ್ಟುವನು, (2) ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ನಿರಂತರವಾಗಿರುವದು. ಹೊದಲನೆಯ ವಾಗ್ದಾನ

ಅವನ ಮಗನ ಕುಲತಾಗಿ ಇತ್ತು ಎಂದು ದಾಖಿಂದನು ತಿಜದುಕೊಂಡನು.⁴³ ಏರಡನೆಯ ವಾಗ್ಣನವು ನೋಲೊಹೊಳೆನ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ದಿನಗಳನ್ನು ದಾಟ, ಅವನ ಪಂಶದಪನಾದ ಯೆಹುದ್ಯರ ರಾಜಭಾರ ಮಾಡಿದ ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಈ ಅರಸುಗಳು ಯಾವ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಇರಬೇಕಿರ್ತೆನ್ನೇ ಆ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಅವರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೊಲಿದಾರ್ಯ ಯೆಹೋ ವನು ಅವರ ರಾಜ್ಯಧಿಪತ್ಯವನ್ನು “ದಾಖಿಂದನ ಸಿಬುತ್ ಮುಂದುವಲಸಿದನು.”⁴⁴ ಕೊನೆಯಲ್ಲ, ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯ ಬಂದು, ದಾಖಿಂದನ ಯಾದಾಯವು ಬಾಜಿಲೋನಿನ ಪಶ್ಚಾತ್ಯ. ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ದಾಖಿಂದನ ಪಂಶದಪರು ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲ ಕುಂತುಕೊಳ್ಳಬಾಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಗ್ಣನವನ್ನು ಮರೆಯಾಲ್ಲ. ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವನ ಪ್ರವಾದನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ, ದಾಖಿಂದನ ಪಂಶದಪನೇ, ದಾಖಿಂದನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲ ಕುಂತುಕೊಳ್ಳಬನು ಎಂದು ಮುಂತಿಜಿಸಿದನು:

ಕರ್ತನು ಹೀಗನ್ನುತ್ತಾನೆ - ಇಗೋ, ನಾನು ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲ ದಾಖಿಂದನೆಂಬ ಮೂಲದಿಂದ ನಷ್ಟಬ್ದಿಯಾದ ಹೊಳಿಕೆಯನ್ನು ಜಿಗುಲಿನುವೆನು; ಅವನು ರಾಜನಾಗಿ ಅಳುತ್ತು ಬೆಂಕದಿಂದ ಕಾಯ್ದೆನ್ನು ನಾಥಿನುತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲ ಸಿಂಹನ್ನಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವನು. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲ ಯೆಹುದ್ಯರು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರುವರು, ಇನ್ನುಯೇ ಲ್ಯಾರು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುವರು (ಯೆರೆಬಿಯ 23:5, 6).

“ಸಿಂಹವಂತನಾದ ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ (1 ಯೋಹಾನ 2:1) ನೆರವೇಲಿದ ಪ್ರವಾದನಾ ವಾಖ್ಯವೇ ಮತ್ತಾಯಿನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲ “ದಾಖಿಂದನ ಪಂಶದಪನಾದ ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪರಿಶಾರಜ ಎಂದು ಶೂರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ” (ಪಜನ 1; ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನಷ್ಟದು).⁴⁵ ಸಿತ್ಯವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾಹಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದನು ಅದು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗೆದಂಥ ಅಪ್ಪಿತೆ ರಾಜ್ಯ,⁴⁶ ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹೊಂದಿ, ಪರಲೊಕೆಕ್ಕೆ ಏಲಿ ಹೊಗಿ, “ದಾಖಿಂದನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲ ಕುಂತುಕೊಂಡನು.”⁴⁷ ಅರನಾದ, ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ನಭಿ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಂದಲೇ ಅಳುವದನಾಗಿದ್ದಾನೆ.⁴⁸

ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಜ್ಞಾಯ ಗ್ರಂಥಕಾರನು, 2 ನಮುಕೇಲ 7ನೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲ ನೆರವೇಲಿದಪ್ರ ಎಂದು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ. ಗ್ರಂಥಕಾರನು ಕೇಳುವದೆನೆಂದರೆ “ನಾನು ಅವಸಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರುವೆನು; ಅವನು ನನಗೆ ಮಗನಾಗಿರುವನು ಎಂತಲೂ ದೇವರು ತನ್ನ ದೂತರೆಂದರೆ ಯಾವಸಿಗಾದರೂ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಜದ್ದುಂಟೋ?” (ಅಜ್ಞಾಯ 1:5). ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಥವಾದ ಲುತ್ತರ “ದೇವರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಯಾವ ದೇವದೂತಿಗಳೂ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಅದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಯೇನುವಿನ ಕುಲತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.” ಪ್ರೇಲಿತನಾದ ಗ್ರಂಥಕಾರನು ಹೆಂಡಿಕ್ಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುದೇಳಿದರೆ ನೋಡಿವೋಳಿಸು ಮತ್ತು ಇತರ ಯೆಹುದ್ಯರ ಅರಸುಗಳು 2 ನಮುಕೇಲ 7ರ ತಾತ್ಕಾರ್ಯಕವಾಗಿಯೂ, ಭಾಗೀವಾಗಿಯೂ (ಅ ಪ್ರಾರ್ಥವಾದ) ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ನೆರವೇಲಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವೂ ಒಡೆಯಿನೂ ಆದ ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ, ಅಂತಿಮವಾದ ಹಲಿತರಣವಾದ ಪ್ರವಾದ ನೆಗಳು ನೆರವೇಲಿದಪ್ರ!

ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ನಾನು ತಿಜಸಿದ ಈ ರಸವತ್ತಾದ ಬಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನಾಶ ವಾಗುವಂಥ ಮರದಿಂದಲೂ, ಕಲ್ಲಿನಿಂದಲೂ, ಸಿಬುಸಿದಂಥ ಆಲಯವು, ಯೆರೂಲೆ ಬಿಗೆ ಬಲುವರವರನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿತ್ತು. ಎಂದು ದಾಖಿಂದನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ದೇವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರನ್ನು ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಶೀರ್ವಧಿಸುವ ದೇವಾಲಯದ ಕುಲತಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ “ನಮ್ಮತಿ” ನೀಡಿದಿರುವಾಗಿ, ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ನಮಗೋಳನ್ನರ

ಉತ್ತಮವಾದದ್ವಾನ್ಯ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಉಹಿಗೂ ಭಾರದ ಸಿಕ್ಕವಾದವುಗಳನ್ನು ದೇವರು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಹಡೆಯದೆ ದಾಖಿಲನು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಅವನ ಸದುದ್ದೇಶಗಳು ಗೌರವಯುತವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು.⁴⁹ ದೇವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರ ಸಲಹೆ ಹಡೆಯಾಲ್ಲಿವಾದ್ದಲಿಂದ ದೇವರು ಅವನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಸಿತ್ತಾಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಹೊಲನು ಆವೇಶಭಿತವಾದಂಥ “ಪೃಥ್ವೀಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರ ಆನತ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾನುಸಾರವಾದದಲ್ಲ” (ರೋಮಾಕ್ರಿಸ್ತ 10:2). ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸದುದ್ದೇಶಗಳೂ ದೇವರ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಂದಾಗಬೇಕು, ನಾವು ಆರಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಿ, ಅಥವಾ ಇತರೆ ಕೂಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸದುದ್ದೇಶಗಳು ಮಾತ್ರ ನಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ನಿಷಿಷ್ಟಾದ ಶಾಖಾನೆಯು, ದೇವರೊಂಬಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಿತ

ಹರಿಣಾಮವನ್ನು ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಹೋರಿಸುತ್ತದೆ

(2 ನಮುವೇಲ 7:18-29; 1 ಪ್ರಾರ್ಥಾಲಘತ್ತಾಂತ 17:16-27; 22; 28)

ದೇವರ ಎಂಡನೆಗೆ ದಾಖಿಲನು ತ್ರೈತೀಯನುವ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ “ದಾಖಿಲನು ದೇವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನಬೀಪಣ್ಣನಾದವನು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ನಾನೇ ದಾಖಿಲನು ನಾಥನಾದಜ್ಞಾನ. ನಾತನನು ಬಂದು ನಿಂತು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಷ್ಟಭಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಹೊಮು ದೇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಅಲೋಚನೆಯು ಇರುವದಲಿಂದ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಸರಗೆಳಿಷ್ಟಿದೆ, ಬಹುಶ ಎರಡು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಚೋದಲನೆಯದಾಗಿ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಕೆಂಡು ಇರುತ್ತಿದೆನೋ? ನಾತನನು ತನಗುಂಟಾದ ದರ್ಶನದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದಾಖಿಲ ನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು (2 ನಮುವೇಲ 7:17). “ಅನಂತರ ದಾಖಿಲನು ಹೋಗಿ ಯೆಹೋವನ ಸಭ್ಯಾದಿಯಲ್ಲ ಕೂತುಕೊಂಡು⁵⁰ ಕರೆನೇ” (ಪಜನ 18ಎ). ಅನಂತರ ದಾಖಿಲನು ತಾನು ಮಂಜೂರಾತ್ಮಕಾಗಿ ನಿಖಿಲಿಸಿದ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಒಬ್ಬ ದಾನನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಸಭ್ಯಾದಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಕೂತುಕೊಂಡನು.

ಕರೆನ ಸಭ್ಯಾದಿಯಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು ಗೌರವದಿಂದಲೂ, ತಗ್ಗಿದವನಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನಾದಿಯಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ದೇವರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ನಾಲ ನಿನ್ನ ನೇವಕನು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಕೊಂಡನು, ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ಫಾನಗಳನ್ನು ಆತನು ನೆರವೇಲಿಸಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತೋಲಿಸುವನು ಎಂದು ಈತ್ಯಾದಿಸಿದನು:

... ಕರೆನೇ, ಯೆಹೋವನೇ, ನಾನೆಷ್ಟರವನು? ನನ್ನ ಮನೆ ಎಷ್ಟರದು? (ಅಂದರೆ, ನಾನು ಬಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬ) ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಂದಿದ್ದಿಯಲ್ಲಾ; (ಸೀಂಕಾನನಕ್ಕೆ) ... ಕರೆನೇ, ಯೆಹೋವನೇ, ನಿಂತು ನನ್ನ ನೇವಕನಾದ ದಾಖಿಲ ನನ್ನು ಬಲ್ಲಿ; ... ಯೆಹೋವನೇ ನಿಂತೇ ದೇಶದವನು; ನಿನ್ನ ನಮಾನರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ... ಕರೆನೇ, ಯೆಹೋವನೇ, ನಿನ್ನ ನೇವಕನಿಗೆ ಈ ಶ್ರೀಎಂಬ ವಾಗ್ಫಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಿಂತು ದೇವಾರಾಗಿಯಿಂ: ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮೆ ನಕ್ಷ್ಯಾರಾದರ್ದು. (ಬಿಂಜ್ವಾಹಂನ: NIV) ... ಕರೆನೇ ಯೆಹೋವನೇ, ವಾಗ್ಫಾನ ಮಾಡಿದವನು ನಿಂತೇ. ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ನಿನ್ನ ನೇವಕನ ಮನೆಯಲ್ಲ ನಿಕ್ಕ ನೋಭಾಗ್ಯಬಿರಾ (2 ನಮುವೇಲ 7:18, 20, 22, 28, 29).

ಎರಡನೇಯದು, ನಾನು ದಾಖಿಲನ್ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಬಹುಶ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರ ಬಹುದು, “ನನ್ನನ್ನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಈಡಿದ್ದರೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲ ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಅದು ನೊಲೊಪೋನಿನಿನ ತಲೆ ನೊಳ್ಳು!” ಆದರೂ ದಾಖಿಲನ್ ತನ್ನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾದ ಸೀದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಕಡೆದನು.

ಅನಂತರ ದಾಖಿಲನ್ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನ್ಯಜನಗಳನ್ನು ಹೂಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿ ಅವರಿಳ್ಳದ ಕಲ್ಲು ಕುಟಗರನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುವದಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬಾಗಲುಗಳ ಕದಗಳಗೊಣ್ಣದ ಬೇಕಾದ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಹಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಜ್ಜಣವನ್ನು ಲೇಕ್ಕಿನಿಲ್ಲದಷ್ಟು ತಾಪುವನ್ನು ಎಣಿನಲಾರದಷ್ಟು ದೇವದಾರು ಮರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು; ಜಿಲ್ಲೊಣ್ಣರೂ ತಾಯಿರೂ ಅವಸಿಗೆ ದೇವದಾರು ಮರಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಟು. ದಾಖಿಲನ್ [ತನ್ನ ಮನಹೀನಿಲ್ಲ] ನನ್ನ ಮಗನಾದ ನೊಲೊಮೊಣ ನನು ಎಂಬ ಹೃಯದವನಾಗಿದ್ದರೆ: ಕರೆಸಿಗೊಣ್ಣರ ಕಟ್ಟನತಕ್ಕ ಅಲಯವು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಅಧಿಕ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದದ್ವಾರಿಗರಬೇಕು: ಅದಲ್ಲಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವೆನು ಅಂದುಕೊಂಡು ನಾಯಿವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಸೌರಜ ಮಾಡಿದನು (1 ಪೂರ್ವಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತ 22:2-5).

ದೇವರು ದಾಖಿಲನ್ನು ಆಶಿವೆದಿಸಿ, ದೇವರ ಆತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂದ, ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ ಕುಲತಾದ ನೀಣತಕ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು.⁵¹ ದಾಖಿಲನ್ ನೊಲೊಮೊಣನ್ನು ತರೆದು “ಇನ್ನಾಯೀಲ್ ದೇವರಾದ ಕರೆನ ಹೆಸರಿಗೊಣ್ಣರ ಆಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿ” (1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 22:6). ಆತನು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು,

ಇಗೇಽ, ನಾನು ಬಹು ತ್ಯಾನಹಷಟ್ಟ ಕರೆನ ಅಲಯಕ್ಕೊಣ್ಣರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ತಲಾಂತು ಬಂಗಾರವನ್ನು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ತಲಾಂತು ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಲೇಕ್ಕಿನಿಲ್ಲದಷ್ಟು ತಾಪು ಕಜ್ಜಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲುಮರಗಳನ್ನು ತೂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ ... ಈಲ್ಲ ಕುಟಗರೂ ಶಿಲ್ಪಗರೂ - ಬಡಿಗಿಯವರೂ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಪು ಕಜ್ಜಣಗ ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಜಾಣರೂ ಸಿನಗಿರುತ್ತಾರೆ: ಅವರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಏಳು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೈ ಹಾಕು: ಕರೆನ ನಿನ್ನ ನಂಗಿ ಇರಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (1 ಪೂರ್ವ ಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 22:14, 16).

ಲಗೊಳಿಂಬಾಣ್ಣದ ತ್ರಾರ ಕೊಣಯಾಂತರ ಹಣವನ್ನು ದೇವಾ ಲಯದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು!

ತರುವಾಯ ದಾಖಿಲನ್ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ನೊಲೊಮೊಣನಿಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಮಂಟಪ, ತೊಬ್ಬರಗಳು, ಭಂಡಾರಗಳು, ಮೇಲುಷ್ಟುಗೆಗಳ ನುತ್ತಿನ ತೊಣಿಗೆಗಳು, ದೇವಾಲಯದ ಭಂಡಾರಗಳು, ತ್ರಿತ್ವಿತ ವಸ್ತುಗಳ ಭಂಡಾರಗಳು ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಆರಾಧನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ನಾಮಾಗ್ರಿಗಳು ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ, ತಾನು ... ನಿಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲವನ್ನು ಬಿವಲಿಸಿದನು. ಆ ನಡ್ಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂಡಿಸಿದ್ದ, ಸರ್ವಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯವಾದ ಜ್ಞಾನವು ತನಗೆ ಕರೆನ ಲೇಬನದಿಂದಲೇ ಇತ್ತುವಾಯಿತ್ತುಂದು ಹೇಳಿದನು (1 ಪೂರ್ವ ಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 28:11, 12, 19).

ದಾಖಿಲದನು ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಅಲಯದ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದೆ ದೇವರಿಂದ ತೇಲಿ ತಪಾಗಿ ದೊರಕಿದ, ನಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ನೋಲೊಚೋನಿಗೆ ಸಿಡಿದನು.

ದಾಖಿಲದನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಶೀರ್ಯನ್ನು ಮರೆತು, ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿರನು. ದೇವರಿಗೆ ಸಮೀಕಣಣಾಗಿರುವುದೇ ದಾಖಿಲದ ಆಶೀರ್ಯಾಗಿತ್ತು, ಇದೇ ಆರಾಧನೆಯ ಕುಲತಾದ ಬಿಷಯ ಸಲಯಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತ ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮುಶ್ಯಾಯ

ಯೀಶಾಯನು, ಕರ್ತನು ಉನ್ನತೋಣಿನ್ನಡಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನರೂಪನಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡನು:

ಅಯ್ಹಾ, ನನ್ನ ಗಡಿಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಿ! ನಾಶವಾದೆನಲ್ಲಾ; ನಾನು ಹೊಲನು ತುಟಿಯವನು, ಹೊಲನುತುಟಿಯವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿನುವವನು; ಇಂಥ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳು ರಾಜಾಧಿರಾಜನನ್ನು, ಸೇನಾಧಿಕ್ಷರನಾದ ಕರ್ತನನ್ನು ಕಂಡಪು ಎಂದು ಕಾಗಿಕೊಂಡನು (ಯೀಶಾಯ 6:5).

ನಾವು ಇಂಥ ಹಲಿಖಿದ್ದವಾದ ಭಾಖಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಜದುಕೊಂಡು ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಂಜ್ಞನುವದಾದರೆ ಅದು, ಬಿಳೆಷವಾದ ವೃತ್ಯಾನುವದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆರಾಧನೆಯ ಶೂಮುಖುತೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೌಢಾರ್ಥವಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ನಿಲಿಂಬಿಸಿದ್ದೇನೆ!

ನಮ್ಮ ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಧಾರ್ಯ ಒಬ್ಬರಿ ನೇಲ ಬಂದು ಆರಾಧನೆಗೂ ಇದು ಪ್ರೌಢಾರ್ಥವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಜಿದ್ದೇವೆ, ಆರಾಧನೆಯ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದಲಿಂದ ಆರಾಧನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶೂಮುಖುತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಒಂದು ನಮನ್ಯಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ದಾಖಿಲದನು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಆರಾಧನೆಯ ನುತ್ತಲು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ದೇವರನ್ನು ನುತ್ತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದನು, ದೇವರೊಂದಿನ ನಂಬಿಂಧ ಕಹಿಯಾದಾಗ - ತನ್ನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಎಂದು ದಾಖಿಲನಿಗೆ ತಿಜಿದಿತ್ತು, ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇಲೆ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗುಣವಾಗುವ ಜೀಕ್ಕು ರಂಪುಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

“ದೇವರೇ, ಅನೇಕನಾಲ ನಿನಗೆ ಗೌರವ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ನಿನಗೆ ನಲ್ಲಿ ತಕ್ಷದಿನ್ನು ಸಂಜ್ಞನಡೆ, ಈ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೋಲತವರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಸ್ಯಾಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಲಂತಿಯಾದ ಆರಾಧನೆಯ ಸಿಬಿತ್ತೆ ನೀನು ಯಾಕೆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಪುಳ್ಳಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನ ಸಸ್ಯಾಧಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ನಿನ್ನ ತುಸ್ಸಿತೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುರೂಪಿಸು. ಇದಲಿಂದ ನಾವು ದಿಣರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಕಣಣರಾಗಿ ಈ ಕಳಬದಿಂದ ಹೊರಹೊಗಲು ನಹಾಯಿಸಿ. ಯೀಸುವಿನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಆಮೆನ್.”

ಇಷ್ಟಣೆಗಳು

‘ಗಮನಿಸಿ ಬಿಂಬಿತನಿರ್ಣಯಾಂಡ 25:22. ²“ಕೆರೊಜಯರು” ಇದರ ಬಹುಪದ “ಕೆರೊಜ.” ಇವು ದೇವದೂತರುಗಳನ್ನು ನೂಜಿನುವ ಗುರುತು. ³ಬಿಂಬಿತನಿರ್ಣಯಾಂಡ 25:12-15. ⁴ಮಹಾಯಾಜಕನು - ತನ್ನ ಹಾಗೆಗಳಾಗಿಯೂ, ಜನರ ಹಾಗೆಗಳಾಗಿಯೂ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೃತಾನನದ

మేలే జిముకిసిదను. ⁵ఆరణ్యకూడం 7:9; మత్తు ధియోహపదేలకూడం 10:8న్నె నొఱడిలి.
⁶NASBయి శ్రవిషు ముద్రణ తిథినుతుడే “గడ్డె రోణ” ఎంబుదాగి, ఇత్తైజినె ముద్రణదళ్ల గడ్డెకు ఎంబుదాగి ఇదే (1 నమువేల 5:6; ముంతాదచు). ⁷1 నమువేల 6:7. ⁸యీహోలువ 21:16. ⁹KJV మత్తు NASBయుల్ల 50,070 సత్త జనర సంఖ్య. NIV, NEB, బేలే అనువాద దదళ్ల 70 ఎంబుదాగిదే. ¹⁰1 నమువేల 7:2రాల్ల కాటసిరువ 20 వఁడు బహుళ శియా-అర్యుబునుల్ల మంజులాచపన్ను ఇట్టు దినదింద, వజన 3రాల్ల నమువేలను నముహందోందిగే మాతానాడిద దినద అంతరదళ్ల ఇద్ద పఁడగళు నమువేలన తిస్తు 20 వఁడుగళ సేచే, సొలన 40 వఁడుగళ సేచే, మత్తు దాబిందన ఆడిందత 10 వఁడుగళు. ఒట్టు 70 వఁడుగళు.

¹¹ಯೆಹೇಳಿಲುವ 15:9. ¹²ಬಿಶೇಷ ನಂದಭರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ “ಹೊನಬಂಡಿ” ಅದು ಹೊಗನಾಡಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನನುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಇತ್ತಡಪಡಲ್ಲ. ¹³ಗುಡಾರದ ಇರರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಾರಿನಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಡಿಗಳ ನನ್ನವು ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಗಿರಬಹುದು (ಅರಬ್ಯಾಕಾಂಡ 7:3-8). ¹⁴ ಪೂರ್ವಕಾಲವುತ್ತಾಂತ 13:7 ಹೇಳತ್ತೇ, ಬಂಡಿಯನ್ನು “ಎಂದರು.” ಅವರು ಬಂಡಿಯ ಬಜಯಲ್ಲ ನಡೆದು, ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದ ಎತ್ತರಿಗಳನ್ನು ಏಕೆದರು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ¹⁵ ಪೂರ್ವ ತನ ಜಿತ್ತರಿಗಳಲ್ಲ ಬಂಡಿಯ ಎರಡು ಜರ್ಕಪುಕ್ಕಳಾಗಿ ಎರಡು ಎತ್ತರಿಗಳ ನಹಾಯಿದಿಂದ ಏಕೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು ಎಂದು ಜಿತ್ತಿನಲಾಗಿದೆ. ¹⁶ 1 ಪೂರ್ವಕಾಲವುತ್ತಾಂತ 13:9. 2 ನಮುವೇಲ 6:ರೆಲ್ಲ “ನಾಕೆಲನನ ಕಣ” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಬೈಬಿಲನಲ್ಲ ನಾಕೆಲನನ ಹನ್ನರು ಬೆಲೆ ವಲ್ಲಯ ನಮುದಾಗಾಗೆ ಇರುವದಲಿಂದ ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುವದಲ್ಲ. NEBಯಲ್ಲ “ಒಂದಾನೆಯಂದುಕಣ” ಎಂದು ಇದೆ. “ನಾಕೆಲನನು” ಎಂಬುದು ಕೀಡೆನಿಗೆ ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳರೆಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ¹⁷ ಬೆಲೆಯಲ್ಪಡನ್ನು ನಾಶಪಾಗಿದಂತೆ ಕಾಣಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಹೊರತುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರಿಗೆ ಶಿಶ್ಯಯಾನುತ್ತರಿಸಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅವರು ನಲಯಿಗಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅಹಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಲ್ಲ. ¹⁸ ಆ ಸ್ಥಿತಿಕ್ಕೆ “ಹೆರಬುಜ್ಜಿ” ಎಂದು ಹೆಸಲಿಟನು ಅದರ ಅರ್ಥ ಕರ್ತನ ಲಜ್ಜನನ್ನು ಮುಲಿದ ಜಟನು (ಲಜ್ಜನ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಲಗ್ರಿಕೋಽಹ) (2 ನಮುವೇಲ 6:8). ಅದು ದೈವಿಕ ಎಚ್ಚಲಿಕೆಯಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ಬೆಲಗನೆ ಮರಿತಜಡಭಾರದು. ¹⁹ “ಗಿತ್ತಿಯರು” ಅಂದರೆ ಗತ್ತ ಉಲಿನವರು (2 ನಮುವೇಲ 15:18), ಆದರೆ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯರ ಗತ್ತ ಉಲಿನೆ ಸೆಲಿದವರಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯರ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನೂ “ಗತ್ತ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಪ್ರ (ಯೆಹೇಳಿಲುವ 21:20-25); ಬಹುಶ ಅವನು ಈ ಉಲಿನವನಾಗಿರ ಬಹುದು. ಲೇಖಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯವ “ಬಬೀದ್ ಎ ದೋಮ್” ಎಂಬ ಹೆಸರಿಬಹುದು (ಇ ಪೂರ್ವಕಾಲವುತ್ತಾಂತ 15:18 ಮುಂತಾದವು). ²⁰ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲ ದಾಬಿದನು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಕೆಯ ಆರಾಧನೆ ನಬಿ ನ್ನಾಜನೆಯಾದಾಗ ಹೊಮು ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯ ಗಳನ್ನು ನಹ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಯಿತು.

²¹ముత్తాయి 15:9 యేనుని హేతుకేయన్ను నచునిసి. ²²పారపు వ్యయక్కికచాగి, కూయెలికపొగి, యాతనేపుట్టద్వాగిదే. ²³జ్ఞానాంతి 1:7; హబ్బుక్కుళ 2:20. ²⁴2 నమువేల 6:11. ²⁵హేతుఅను 1 పూర్వకాలపుత్తాంత 14. ²⁶1 పూర్వకాలపుత్తాంత 15:1, 3, 12; మత్తు 2 నమువేల 6:17. యాకా దేవచరు దావిదనిగే ఒడంబడికేయ మంజుషచవన్ను దేవచరణనద గుడారద అతి పలిచుచ్ఛవాద స్తుతిదల్ల ఇదు గుడినదె బేలే స్తుతిదల్ల ఇదువదక్కే నడిసిదను? ఇల్ల కెలవు యోజనగాళు తెలుగులాగిదే. (1) మంజుషచు ఇతరే స్తుతిగళ్లు ఇరువాగ, ఆశివాదచుంపగాఱిత్తు, ఆదద్దులంద అదన్ను ఇడలు స్తుతిగళన్ను ఆలసికెలుఖ్యప స్తుతింతపన్ను అవలగి సిదులుగాఱు. (2) అదరే ఇతర జడి భాగగాళు జదల హొటుద్దులంద అపుగళన్ను ఒట్టిగి నేలనుపుదు చేయదల హేత్తి. (3) ఒందు వేతై దావిదనిగే దేవణిలంద లుంబాద త్రుకపణి అదు, ఆదరే నమగే తియిదే ఇరబుధు. ²⁷కే అదాయిదల్ల మాత్ర ఆజ్ఞలయ భాషియిలంద అనుపాదచా ద “కుటిదను” ఎంబ (2 నమువేల 6:14, 16) పడచన్ను నీలాండుతేచే. అదర అక్షరాధ “సుత్తుపలయిపుదు.” ²⁸1 పూర్వకాలపుత్తాంత 15:27: మత్తు 2 నమువేల 6:14 నక నొడిలి. “ఎహోయు” అన్నపంథి “ప్యుగి అంటికొళ్పివ బట్టి” తేలాంగాలుద మేలంగి యాజకరు అదన్ను ధలనుత్తిద్దరు. ఆతుగాళ నక అదన్ను ధలనుత్తిద్దరు అదరే అదు అరసను ధలనుప అంగియాగిరల్ల (1 పూర్వకాలపుత్తాంత 15:27). ²⁹1 పూర్వకాలపుత్తాంత 16:8-36. హేతుఅను 16:8-22 మత్తు కీటణనే 105:1-15.

ಹೊಆನು 16:23-33 ಮತ್ತು ತೀರ್ಥನೆ 96. ಹೊಆನು 16:34-36 ಮತ್ತು ತೀರ್ಥನೆ 106:1, 47, 48. ³⁰1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 15:13; KJV.

³¹ದೇವರಂಶನದ ಸುಧಾರ ಹಾಗೂ ಯಜ್ಞಪ್ರೇರಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ತಫ್ತ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡ ದೊರಕಪರಿಗೆ, ತಾತ್ಕೃತವಾಗಿ ಗಿಬೆಯೋನಿನಲ್ಲ ಅಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಸೇವಗಾಗಿ ದಾಖಿದನು ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು (1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 16:39 ff.). ದೇವಾಲಯಪು ಕಟ್ಟಲ್ಪೂರ್ಗ ಮಂಜೂರವನ್ನು, ಯಜ್ಞಪ್ರೇರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಗಿನಲಾಯತು (ಹೊಆನು 1 ಅರನು 8:4; 2 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 5:5). ³²2 ಸಮುದ್ರೇ 6:20.e. ³³ಬಿವರಣೆಕಾರರು, ದಾಖಿದನು ಬೀತ್ತಲೀಯಾಗಿದ್ದನು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಿವರ ಅವನು ಬೀತ್ತಲೀಯಾಗಿರಲ್ಲ. ³⁴“ಅಪಾಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಅರಲ್ಲ” ಎಂದು ಅದರ ಅರ್ಥ. “ಅಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಅರಲ್ಲ” ಎಂಬುದೆ. 2 ಸಮುದ್ರೇ 21:8 KJV, NKJV ಬೇರೆ ಮುದ್ರಣಗಳು ಬೀಕಳಿಲಳ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದಿದ್ದಳ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಹೇಗೂ ಸೆಪ್ಪಜಾಯಾ, ಮತ್ತು ಇಜ್ರಾಯ ಬರವಣಿಗಳು “ಬಿಕಲ್ಭ” ಬಳಳಾಗಿ “ಮೊರಾಬಳ” ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ತಿಚಿನ ತಜ್ಞ ಮಾರಿಗಳ ಇದನ್ನೇ ತೈ ಹಾದಿನುತ್ತದೆ. ³⁵ಹೆಚ್ಚಿ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯೆಲ್ಲ “ಬಂಜೆತನವು” ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಾಪವಾಗಿತ್ತು (1 ಸಮುದ್ರೇ 1:5, 6 ಗಮನಿಸಿ). ³⁶2 ಸಮುದ್ರೇ 7:1 ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ, ತೀರ್ಥನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನುತ್ತಣ ಹೈಲಿಗೆ ಭಯ ಬೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಹೊಗಿ ಅರನನು ಅರಮನೆಯಿಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇದ್ದನು ಎಂದಿದೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ 6 ಮತ್ತು 7ರ ನಡುವಿನ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಿರಿಸ್ ನಾಗಿನಿಂದ ಯಾವುದಾಗಿ ಬಹಳ ಜಾಗಿರಿದ್ದವು. ³⁷ದಾಖಿದನ ಇನ್ನುಂತಹ ಜೀವಮಾನ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ, ನಾಗಾನನು ಅವನೆಂದಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು ಎಂದು ನೊಳಿತ್ತೇವೆ (2 ಸಮುದ್ರೇ 12:1-14; 1 ಅರನು 1). ದಾಖಿದನು ತನ್ನ ಮಾರಿಗಳೆಲ್ಲಿಬೂಸಿಗೆ “ನಾಗಾನ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿನು (2 ಸಮುದ್ರೇ 5:14). ³⁸ಯೊಂದು 55:8; ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 14:12. ³⁹ಈ ನಂಡೆಶದಲ್ಲ, ದೇವರ ಇನ್ನಾಲ್ಲಿಲಗೊಂತ್ತರ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ನಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಿಜಾರವಾಯಿಯಾ, ಮತ್ತು ದಾಖಿದನಿಗೆ ವ್ಯಾಯಕ್ಕಿತವಾಗಿ, ಮಾಡಬೇಕಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾ ನೊಳಿತ್ತೇವೆ, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾ ನೊಳಿತ್ತೇವೆ. ⁴⁰1 ಅರನುಗಳ 5:3 ಗಮನಿಸಿ.

⁴¹“ನಮ್ಮುತ್ತಿನು” ಅದರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ “ಹೊದು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ.” ⁴²“ದಾಖಿಲೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕು” ಅದರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಅದನ್ನು “ಅವಲೊಳಿಸಿನ ಬೀಡು” ಅಥವಾ “ಹೊರಗೆಜಿನಾಡು” ಮಾಡಲ ಭಾಗದಲ್ಲ ಮೊದಲ ಅರ್ಥ ಎರಡನೇ ಭಾಗದಲ್ಲ ಎರಡನೇ ಅರ್ಥ. ⁴³1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 22:6-10 ಮತ್ತು 28:6-10, ಅದನ್ನು ದಾಖಿದನು 2 ಸಮುದ್ರೇ 7ರಿಂದ ನಂಭೋಡಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಸಲೋಚೆಣಸಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದನು. ದಾಖಿದನು ಸೊಲೋಮೋನಸಿಗೆ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದು ನಲ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ (ಅಲಾಹಾರಣ ಪಜನ 14). ⁴⁴1 ಅರನುಗಳ 15:4. ⁴⁵ಲಾಕ 3:31ನ್ನು ನಹ ನೊಳಿಲಿ. ⁴⁶ಹೊಆನು ದಾಸಿನೆಯೇ 2:44; ಯೊಂದು 2:2-4; ಮಾರ್ಕ 1:14, 15; ಮತ್ತು ಯೊಂದು 16:18, 19; ಮಾರ್ಕ 9:1; ಯೊಂಹಾನ 18:36; ಲಾಕ 24:45-49; ಅತ್ಯೋಂತಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಗಳ 1:6-8; 2:1-4; ಇತ್ಯಾಯ 12:28. ⁴⁷ಅತ್ಯೋಂತಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಗಳ 2:29-36; ತೆರ್ಪಣಿ 3:7. ⁴⁸ಹೊಆನು 1 ಕೊಲಿಂಥ 15:24-27; ಕೊಲಿಂಹಾನ್ಸೆ 1:13. ⁴⁹ದಾಖಿದನು ನಾಗಾನನ ಜೀವತೆಯಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ಮಾತನಾಡಿದನೇ? ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿ ಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡಿದನೇ? ಇದು ಒಂದು ತ್ವರ್ತಿ ಒಂದು ದೇಹ ತ್ವರ್ತಾದಿಯೆಂದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ, ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ದೇವರ ಜ್ಯತ್ವೇನೆಂದು ಪರಿಣಿತಿಸ್ತಿದ್ದನು. ಅದರ ಅವನು ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡಿದನು ಎಂದು ನನ್ನ ಉಯಿ, ಏನೇ ಇರಲ, ಅ ಹಾಬ ತಪ್ಪಿಯಿ, ದಾಖಿದನಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಾಗಾನಲ್ಲ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ದೇವರ (ನಮ್ಮುತ್ತಿನೆನ್ನು) ನಲಹಯಿನ್ನು ಪಡೆಯಿದೇ ಇದ್ದರೆ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ⁵⁰ಈ ಪಜನ 1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 17:16 ರೂಧಿಸಿ ಕೊತ್ತಾಳ್ಬಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಂಜಿ ಬರೆದಿರುವ ಏಕ ವಾಕ್ಯ ಮೊಣಕಾಲಾರುವದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಾನುಭಿದೆ. ಹಾದದ ಮೇಲೆ ಕುಜತು ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವ ಹಲಿ.

⁵¹ಹೊಆನು 1 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 28:19. ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನು “ನಮಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣ ಚಾಗಿ,” ಹೊಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ದೇವಾಲಯದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಿಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ತೆರ್ಪಣಿಯನ್ನು ನಮಯಕ್ಕೆ ಹೊಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪುದು ನಲ ಎಂದು “ದಾಖಿದನು, ದೇವರಂಶನದ ಗುಡಾರವನ್ನು” “ನಮಯಕ್ಕೆ ಹೊಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಂತೆ” ಮಾಡಿದನು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದೇವರ ಸ್ವತ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ನಂಗತಿ.